

**Quick Scan
van het
nieuwe ketenproces raadkamer
in de justitiële jeugdketen**

Ley Hamers,
Manon Vollebergh &
Janine Plaisier

Dit rapport is verschenen in opdracht van het Directoraat Generaal Straffen en Beschermen van het ministerie van Justitie en Veiligheid.

Uitgever: Impact R&D, Amsterdam. Auteurs: L. Hamers, M. Vollebergh en J. Plaisier.

Impact R&D, Prins Hendrikkade 193, 1011 TD Amsterdam, www.mpct.eu

©2019, Impact R&D. Auteursrechten voorbehouden.

Inhoud

	Pagina
Afkortingen	4
Samenvatting	5
Hoofdstuk 1 Inleiding en onderzoeksaanpak	6
Hoofdstuk 2 Wat is het doel van het nieuwe ketenproces raadkamer?	11
Hoofdstuk 3 In hoeverre wordt het nieuwe proces uitgevoerd zoals beoogd?	15
Hoofdstuk 4 In hoeverre wordt het beoogde doel bereikt?	22
Hoofdstuk 5 Conclusies en oplossingsrichtingen	26
Bijlagen	
Bijlage 1 Begeleidingscommissie	32
Bijlage 2 Gebruikte documenten en literatuur	33
Bijlage 3 Geïnterviewde functionarissen	34
Bijlage 4 Itemlijsten interviews medewerkers JJI's	35
Bijlage 5 Itemlijsten interviews medewerkers ZM	38
Bijlage 6 Itemlijsten interview medewerkers RvdK	39
Bijlage 7 Checklists voor dossieronderzoek	41
Bijlage 8 Tabellen dossieronderzoek	42
Bijlage 9 Over de auteurs	44

Afkortingen

IFM LIJ	Intelligente Formulieren Module Landelijk Instrumentarium Jeugdstrafrechtketen
JJI's	Justitiële Jeugdinrichtingen
JR	Jeugdreclassering
LIJ	Landelijk Instrumentarium Jeugdstrafrechtketen
OM	Openbaar Ministerie
RvdK	Raad voor de Kinderbescherming
ZM	Zittende Magistratuur

Samenvatting

Wat houdt het nieuwe ketenproces raadkamer in? (Hoofdstuk 1 en 2)

- De Justitiële Jeugdinrichtingen (JJi's) is gevraagd om een indruk te geven over alle jongeren, tijdens de eerste week na hun aankomst in de inrichting. Deze indrukken werden voorheen mondeling doorgegeven aan medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK). In het nieuwe proces wordt de informatie schriftelijk, gestructureerd en via een digitaal format aangeleverd. De medewerker van de RvdK verwerkt de informatie in een advies aan de rechter voor de eerste raadkamer.
- De procedure is ontwikkeld op verzoek van rechters. De onderliggende hypothese was dat de eerste indruk van de JJi's bruikbaar kon zijn voor de afweging van rechters.
- Het nieuwe proces is medio 2017 ingevoerd.

Hoe is de quick scan uitgevoerd? (Hoofdstuk 1)

- De quick scan is opgezet als een kwalitatieve multi-method procesevaluatie. De dataverzameling is gedaan in de periode oktober t/m december 2018.
- Interviews zijn gehouden met vijf stafmedewerkers (van ministerie van Justitie en Veiligheid, Dienst Justitiële Inrichtingen en RvdK), negen medewerkers in drie JJi's, acht medewerkers van acht regio's van de RvdK en twee rechters.
- Een dossieranalyse is gedaan van veertien jongeren over wie JJi's informatie hebben aangeleverd en over acht van hen over wie de RvdK een raadsadvies heeft opgesteld.
- Een psychologisch model voor gedragsbeïnvloeding is opgesteld om verbeterpunten te analyseren. Hierbij is een indeling gemaakt in de factoren weten, willen en kunnen. Dit is van belang omdat verschillende typen verbeterpunten leiden tot verschillende typen oplossingsrichtingen.

Wat zijn de conclusies? (Hoofdstuk 5)

- Het doel van het nieuwe proces -informatievoorziening aan de rechter- wordt ondersteund door alle respondenten. Desondanks blijkt dat de nieuwe procedure niet het doel bereikt. Het nieuwe format wordt lang niet altijd gebruikt door de bevraagde JJi's. Als het wel wordt gebruikt is niet alle informatie beschikbaar, bellen medewerkers van JJi's en RvdK alsnog voor een toelichting en helpt het rechters onvoldoende. Vrijwel alle respondenten zien hierdoor weinig meerwaarde in het nieuwe proces.
- Verbeterpunten werden gevonden bij alle drie factoren: weten, willen en kunnen. De factor kunnen krijgt de meeste nadruk van de respondenten.
- Het grootste knelpunt is dat uitvoering van het nieuwe proces niet haalbaar is: doordat de jongeren in de eerste week na insluiting vaak nog maar weinig willen vertellen en de onderzoeken nog lopen, *kan* de JJi maar weinig betrouwbare informatie verzamelen binnen de vereiste periode. Met andere woorden: de hypothese die ten grondslag aan het nieuwe proces ligt, wordt niet onderbouwd door de onderzoeksresultaten. In de eerste week van opname kunnen de JJi's nog niet zoveel bruikbare en betrouwbare informatie achterhalen.
- Het tweede belangrijke knelpunt ligt in het feit dat de medewerkers van de JJi's betrouwbare en genuanceerde informatie willen geven, maar dat is binnen de beschikbare week en tevens vanwege de dichotome invulmogelijkheden op het format niet mogelijk.
- Gezien het feit dat het meest zwaarwegende knelpunt veroorzaakt wordt door de factor kunnen, zijn oplossingsrichtingen nodig die zich op deze factor richten. Oplossingsrichtingen gericht op de factor weten (bv. herhaalde voorlichting) of willen (bv. in gesprek gaan met JJi's om motivatie te vergroten) kunnen wel leiden tot enige verbetering, maar zullen er niet toe leiden dat het einddoel behaald wordt.

Wat zijn aanbevelingen? (Hoofdstuk 5)

Geadviseerd wordt niet verder te gaan met het huidige format. Wel wordt geadviseerd om door te gaan met gegevensverzameling door de JJi, maar de regie bij de RvdK-medewerkers te leggen om de JJi's op gestructureerde wijze te vragen naar hun indruk, net zoals zij dat al doen bij andere informanten (jongere, school, ouders, jeugdreclassering). Mocht er informatie beschikbaar zijn dan kan die worden verwerkt in het advies aan de rechter voor de eerste raadkamer. Daarbij is van belang dat de informatie zo concreet, beknopt en overzichtelijk mogelijk gerapporteerd wordt. De informatie van de JJi – die de JJi blijft verzamelen – kan ook worden gebruikt voor de tweede raadkamer. Tenslotte wordt geadviseerd om OM en ZM uit te leggen dat de beleidshypothese die ten grondslag lag aan het nieuwe proces in de praktijk niet ondersteund wordt.

1. Inleiding en onderzoeksanpak

1.1 Inleiding

In 2017 is een nieuw ketenproces ingevoerd voor het verbeteren van de informatievoorziening tussen de Justitiële Jeugdinrichtingen (JJI's), de Jeugdreclassering (JR), de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK), het Openbaar Ministerie (OM) en de Zittende Magistratuur (ZM). Het betreft informatie over jongeren die tijdens hun voorarrest in een JJI zijn opgenomen. De aanleiding om de procedures voor informatieuitwisseling aan te passen is dat rechters aangaven dat zij gebruik willen maken van informatie die tijdens het verblijf in de JJI naar voren kan komen, zoals verwoord in het Plan van aanpak voor de pilot verblijfsinformatie ten behoeve van de raadkamerrapportage (2015) en de factsheet "Nieuw proces in LIJ" (2017). De behoefte betreft met name 1) gedrag van de jongere in de JJI, 2) een inschatting van onderwijsvaardigheden en 3) informatie over middelengebruik vóór plaatsing in de JJI.

Voorheen was de informatie ten behoeve van het raadsrapport vanuit JJI's wisselend van aard en werd de informatie veelal via mail of telefonisch uitgewisseld. Het nieuwe proces houdt in dat medewerkers van de JJI's informatie over de jongere invullen in het "format Verblijfsinformatie JJI". Het ingevulde format kan door middel van het IT-systeem "IFM LIJ" (Intelligente Formulieren Module Justitiële Jeugd Inrichtingen) automatisch worden opgehaald door de RvdK en JR. De RvdK gebruikt de informatie om indien de informatie daartoe aanleiding geeft, een herberekening te maken van de risico- en beschermende factoren. Dit gebeurt met behulp van het risicotaxatie-instrument "LIJ" (Landelijk Instrumentarium Jeugdstrafrechtketen). Met behulp van het LIJ wordt automatisch een rapportage gegenereerd (door IFM LIJ) met daarin het raadsadvies van de Raad, specifiek voor de Raadkamerzitting.

In opdracht van het Directoraat Generaal Straffen en Beschermen (DGS&B) heeft Impact R&D een quick scan uitgevoerd naar de uitvoering van de het nieuwe proces.

De doelstellingen van de quick scan zijn de volgende.

1. Inzicht krijgen in hoeverre de nieuwe procedure wordt uitgevoerd zoals beoogd en aan haar doel beantwoordt
2. Aanbevelingen voor de opdrachtgever formuleren voor eventuele verbetermogelijkheden.

1.2 Onderzoeksvragen

De onderzoeksvragen zijn als volgt geformuleerd.

1. Wat is het doel van het nieuwe proces?
 - a. Wat waren de redenen voor het ontwikkelen van het nieuwe proces?
 - b. Wat was het doel van het nieuwe proces?
 - c. Welke criteria zijn belangrijk om te bepalen of het doel is bereikt? Dat wil zeggen: dat de Raadskameradviezen informatie bevatten over gedrag van de jongere in de inrichting, onderwijsvaardigheden en middelengebruik die OM en ZM bruikbaar vinden bij het bepalen van hun oordeel.

2. In hoeverre wordt het nieuwe proces door de uitvoerende organisaties (JJI's en RvdK) uitgevoerd zoals beoogd?
 - a. In hoeverre vinden de uitvoerende organisaties (JJI's en RvdK) het nieuwe proces belangrijk?
 - b. In hoeverre hebben JJI's en RvdK voldoende kennis en mogelijkheden om het proces uit te voeren?
 - c. In hoeverre voeren JJI's en RvdK de nieuwe procedure uit zoals beoogd? Wat zijn verbeterpunten?
3. In hoeverre wordt het beoogde doel bereikt?
 - a. Wordt op het formulier de door OM en ZM gewenste informatie ingevuld?
 - b. Heeft de informatie meerwaarde?
 - c. Welke kosten en baten ervaren de organisaties?
 - d. In hoeverre is het contact tussen JJI's en RvdK verbeterd?
 - e. In hoeverre wordt het doel van het nieuwe proces bereikt?
 - f. Wat zijn oplossingen voor geconstateerde verbeterpunten?

1.3 Onderzoeksmethoden

De quick scan is op verzoek van de opdrachtgever opgezet als een klein en kwalitatief onderzoek. Het doel was een goede kwalitatieve indruk te krijgen van de uitvoering van het nieuwe proces, en daarbij zo min mogelijk medewerkers te belasten, omdat de werkbelasting van JJI's en RvdK momenteel zeer groot is. In paragraaf 1.4, reikwijdte, gaan we verder in op de beperkingen die dit met zich meebrengt. Om wel voldoende diepgang te krijgen is besloten tot interviews en niet tot vragenlijsten, ook omdat de respons daarbij vaak (te) laag is.

De volgende methoden zijn gebruikt. In bijlage zijn de bestudeerde documenten vermeld. Een overzicht van geïnterviewde functionarissen is opgenomen in bijlage 3.

- *Documentanalyse*

Ten eerste zijn documenten bestudeerd over de opzet van het nieuwe proces (zie bijlage 2).

- *Interviews*

1. Hoofdkantoren ketenpartners: 5 medewerkers van drie hoofdkantoren.

Bij de start van de quick scan is een groepsinterview gehouden met vijf medewerkers van de betrokken hoofdkantoren (drie van het ministerie van Veiligheid en Justitie, één van DJI en één van de landelijke staforganisatie van de RvdK, zie bijlage 3). In dit gesprek is de achtergrond van het nieuwe proces besproken en zijn keuzes gemaakt voor de onderzoeks aanpak en te kiezen respondenten.

2. Zittende Magistratuur: twee rechters.

In overleg met de opdrachtgever werd gekozen voor het benaderen van twee rechters die ervaring hebben met raadviezen in de periode voor en na invoering van het nieuwe proces. Zij zijn benaderd via de opdrachtgever en telefonisch geïnterviewd.

3. Justitiële Inrichtingen: drie medewerkers van drie JJI's (totaal negen).

Drie JJI's werden gevraagd om interviews met ten minste drie medewerkers. Gevraagd werd om medewerkers die ervaring hebben met de uitvoering van het proces en tevens een beeld hebben van de uitvoering van het proces door collega's. Deze medewerkers werden individueel of in kleine groepen geïnterviewd. In overleg met de opdrachtgever werd voor drie JJI's gekozen waarbij sprake was van een spreiding over het land; twee Rijksinrichtingen en één particuliere inrichting; en waarvan de indruk op het hoofdkantoor DJI bestond dat de kwaliteit van implementatie van het nieuwe proces tussen de verschillende inrichtingen varieerde.

4. RvdK: een medewerker van acht regio's (totaal acht).

Om medewerkers van de RvdK te bevragen werd in overleg met de directie van de RvdK besloten om een groepsinterview te houden waarbij alle regio's uitgenodigd werden. Zij werden eveneens gevraagd schriftelijk vragen te beantwoorden.

- *Dossieranalyse*

Naast het bevragen van medewerkers werd ook beoogd een kleine dossieranalyse te doen. Dit om meerdere bronnen te kunnen gebruiken en daardoor de betrouwbaarheid van de uitkomsten te kunnen vergroten. Beoogd werd bij elk van de drie JJI-vestigingen de meest recente tien formats Verblijfsinformatie over minderjarige jongeren op te vragen en te analyseren. Deze zijn beoordeeld aan de hand van een checklist (zie bijlage 7), die is opgesteld aan de hand van de documentanalyse en het voorbereidende interview met opdrachtgever en ZM. Door deze analyse kunnen we verder nagaan in hoeverre het nieuwe proces er toe leidt dat rechters een gestandaardiseerd beeld krijgen van jongeren in JJI's.

Beoogd werd tien formulieren per JJI te ontvangen. Dit bleek in de praktijk echter slechts bij één JJI mogelijk te zijn. De tweede JJI bleek informatie aan te leveren aan de RvdK (binnen zeven dagen na instroom), maar meestal niet via het nieuwe format verblijfsinformatie. Zij gebruikten een zelf ontworpen word-document of emails. Het kostte de JJI's veel moeite de dossiers te achterhalen. Uiteindelijk werd over 14 jongeren verblijfsinformatie ontvangen. Omdat het doel van het worddocument hetzelfde was als het format zijn de word-documenten ook geanalyseerd (ook hierin werd gepoogd een indruk te geven van het gedrag in de JJI en werd informatie gegeven over de onderwerpen in het format, alleen minder systematisch en volledig, zie hoofdstuk 4). De derde JJI bleek het nieuwe format niet te gebruiken, en ook geen andere informatie aan te leveren binnen een week na instroom van de jongere. Van deze JJI zijn dan ook geen dossiers onderzocht. We komen hier op terug in hoofdstuk 2.

Nadat de verblijfsinformatie van de twee JJI's werd ontvangen zijn bij de landelijke staforganisatie van de RvdK de raadsadviezen over deze jongeren opgevraagd. Hieruit bleek dat niet van alle aangeleverde jongeren een raadsadvies was opgesteld, door onjuiste selectie door de JJI's (bv. omdat het bleek te gaan om een aantal jongeren dat ouder was dan 18 of al onder jeugdreclasseringstoezicht stond). In totaal was er van de 14 jongeren

over wie verblijfsinformatie werd ontvangen, in 8 gevallen een raadsadvies gemaakt. Deze zijn geanalyseerd (zie hoofdstuk 4). Beperkingen met betrekking tot het kleine aantal dossiers worden verder toegelicht in paragraaf 1.5.

1.4 Analyse en rapportage

De quick scan betreft een kwalitatief onderzoek. De interviews zijn gedaan aan de hand van semi-gestructureerde itemlijsten. Deze zijn gecategoriseerd aan de hand van de onderzoeksvragen. Bij de rapportage zijn de volgende termen gehanteerd: 0-10%: een enkele medewerker/een uitzondering; 10-24%: een klein deel; 25-47%: minder dan de helft; 48-52%: de helft; 53-70%: meer dan de helft; 70-90%: de ruime meerderheid of de meeste; 90-100%: vrijwel iedereen.

De dossiers zijn door de onderzoekers geanalyseerd. De verblijfsinformatie van de JJI die het format gebruikte was systematisch geordend, bij de informatie van de JJI die een worddocument gebruikte moesten de onderzoekers meer zoeken in de tekst. De onderzoekers zochten naar informatie over de onderwerpen uit de checklist. Als informatie over dat onderwerp werd vermeld werd dat door de onderzoekers positief gescoord, ongeacht de situatie van de jongere (dus als de jongere weinig gedragsproblematiek had maar dat werd wel vermeld, dan werd dat positief gescoord). De eerste vier dossiers zijn onafhankelijk gescoord door twee onderzoekers, waarna deze besproken zijn. Voor zover er geen overeenstemming was is de wijze van scoring besproken. Omdat al snel overeenstemming was over de wijze van scoring, is de rest van de dossiers door één onderzoeker gescoord.

1.5 Reikwijdte

Het aantal respondenten is met name bij de JJI's en ZM klein. Dit heeft gevolgen voor de betrouwbaarheid en generaliseerbaarheid van de quick scan. Het is mogelijk dat de ervaringen bij andere JJI's en rechters verschillen dan die van de respondenten. Toch schatten we in dat de quick scan voldoende bruikbare en betrouwbare inzichten geeft. We lichten dat hieronder toe en gaan eerst in op de redenen voor de keuze van een quick scan.

De keuze voor een quick scan is enerzijds ingegeven door praktisch redenen en door onderzoektechnische afwegingen. Praktische redenen om een klein aantal respondenten te bevragen liggen in het feit dat de opdrachtgever de medewerkers zo min mogelijk wilde belasten gezien de grote werkdruk en andere prioriteiten. Daarom is besloten een klein aantal respondenten zo kort mogelijk te bevragen. Wel werd gevraagd om respondenten te selecteren die een overzicht hadden van de ervaringen van medewerkers, of daar vooraf expliciet naar te vragen. De reden voor het bevragen van slechts twee rechters is dat grootschaliger onderzoek onder rechters een tijdrovende toestemmingsprocedure vraagt via de Raad voor de Rechtspraak. Dit werd door de opdrachtgever op dit moment niet nodig geacht. Indien de resultaten daar aanleiding toe zouden geven zou alsnog grootschaliger onderzoek gedaan kunnen worden. Gaandeweg de quick scan bleek (zoals straks wordt beschreven) dat de procedure niet geheel wordt uitgevoerd zoals beoogd, zodat rechters nog weinig kunnen merken van het nieuwe proces. Op dit moment zou een grotere groep rechters dan ook weinig toevoegen. Ook extra dossiers zouden vermoedelijk alleen het huidige beeld bevestigen.

Inhoudelijk zijn de volgende afwegingen gemaakt. Het benodigde aantal respondenten kan gering zijn, voor een kwalitatieve evaluatie van een nieuw proces of product. Voor dit soort gebruikersonderzoek geven doorgaans 5 tot 10 respondenten een betrouwbaarheid van ca. 75-80%. Toevoeging van meer respondenten leidt tot meer betrouwbare resultaten, maar de kosten wegen niet altijd tegen de baten op (Faulker, 2003; Nielsen, 1993, 2012). Het is soms zinvoller om een test te doen bij een kleine steekproef, dan het onderwerp van onderzoek te verbeteren, dan weer een kleine test, etcetera, totdat het doel bereikt is. Het aantal benodigde respondenten hangt verder af van de omvang van het te testen onderwerp (hoe ingewikkeld is het) en het type doelgroep (gaat het om verschillende gebruikers dan zijn van elke doelgroep respondenten nodig). Als het gaat om kwantitatief onderzoek, gericht op statistische resultaten (minder op inzichten) zijn meer respondenten nodig, afhankelijk van het doel van de quick scan (zie ook bv. Wartna, 2005).

Doordat verschillende doelgroepen zijn geraadpleegd (medewerkers van JJI's, RvdK, ZM) en verschillende methoden zijn gebruikt (documentstudie, interviews en dossieranalyse) kon alle verkregen informatie worden vergeleken. De gevonden verbeterpunten van alle respondentengroepen, interviews en dossiers, wijzen in dezelfde richting. Bovendien bleek gaandeweg de quick scan verzadiging: bij de laatste JJI die werd onderzocht werden weinig nieuwe verbeterpunten gevonden. De bevindingen bevestigen tevens de uitkomsten van de in 2016 intern uitgevoerde evaluatie (we komen hier op terug in hoofdstuk 2 en in de conclusies). Hoewel de opdrachtgever zou kunnen overwegen alsnog grootschaliger onderzoek te doen, adviseren wij dat niet, omdat we verwachten dat de extra inspanning en kosten niet tot significante meerwaarde zullen leiden.

2 Wat is het doel van het nieuwe ketenproces raadkamer?

2.1 Inleiding

Dit hoofdstuk gaat in op onderzoeksvraag 1, het doel van het nieuwe proces. Kort wordt beschreven wat de aanleiding was om het nieuwe proces te ontwikkelen en wat beoogd werd. In het volgende hoofdstuk bespreken we hoe het nieuwe proces in de praktijk wordt uitgevoerd.

2.2 Wat waren de redenen voor het ontwikkelen van het nieuwe proces? (onderzoeksvraag 1a)

De aanleiding voor het nieuwe proces was dat rechters in 2015 aangaven dat zij gebruik willen maken van informatie die tijdens het verblijf in de JJI naar voren kan komen (bron: factsheet nieuw proces in LIJ; ministerie van Justitie en Veiligheid, juli 2017). Hieruit leiden we af dat de onderliggende verwachting of beleidshypothese was: "De JJI kan in de eerste week van opname een beeld krijgen van de jongere dat bruikbaar is voor de afweging van de rechter". Rechters gaven aan graag voor de eerste raadkamer (14 dagen na insluiting van de jongere) het 'perspectiefplan' te ontvangen dat JJI's normaliter opstellen voor de tweede raadkamer. Omdat voor het perspectiefplan diverse diagnostische onderzoeken worden uitgevoerd in de JJI's en de conclusies daarvan nog niet gereed zijn bij de eerste raadkamer¹ is besloten op een andere manier toch aan de wens van de rechters te voldoen (bron: Plan van aanpak pilot). De staatssecretaris heeft in april 2015 de RvdK en de Divisiedirectie ForZo/JJI van DJI de opdracht gegeven om hiervoor een plan uit te werken.

2.3 Wat is het doel van het nieuwe proces? (onderzoeksvraag 1b)

Beoogd werd het delen van informatie tussen de Justitiële Jeugdinrichtingen, RvdK en de Jeugdreclassering te optimaliseren. Dit met als doel OM en ZM beter te informeren over met name:

1. gedrag van de jongere in de JJI in de eerste week na insluiting,
2. een inschatting van onderwijsvaardigheden en
3. informatie over middelengebruik vooraf aan plaatsing in de JJI (bron: factsheet nieuw proces in LIJ, 2017).

In de kaders hierna wordt kort beschreven hoe het nieuwe proces tot stand is gekomen en hoe het er op hoofdlijnen uitziet.

Hoe is het nieuwe ketenproces raadkamer tot stand gekomen?

In 2015 is een pilot gestart met het aanleveren van verblijfsinformatie door de JJI aan de RvdK. Hierbij werd grotendeels gesteund op een format dat al gebruikt werd door een JJI. Na aanvullingen werd het gebruik van dit format (op papier, nog niet digitaal) in twee JJI's getest. Doel van de pilot was nagaan of de nieuwe informatie van JJI's tijdig en bruikbaar was en verwerkt werd in het raadsadvies.

¹ Maar wel voor het eerste perspectiefplan dat binnen drie weken wordt opgesteld en dat gebruikt wordt voor de tweede raadkamer.

² De wens om alomvattend beeld te geven geldt niet alleen voor de verblijfsinformatie maar voor het gehele raadsadvies. Dit valt buiten de scope van de quick scan, maar we vermelden het wel omdat het contrasteert met de wens van rechters, die juist een beknopter beeld willen ontvangen.

Uit een interne evaluatie van 12 beoordeelde formats kwam naar voren dat “7 van de 12 beoordeelde formats op tijd waren” en dat “5 van de 12 formats meerwaarde hadden” (bron: Evaluatie pilots verblijfsinformatie t.b.v. de Raadkamerrapportage met Raadkamerformat, 2016). De evaluatie heeft niet geleid tot wijzigingen, behalve dat de tekst van het format hier en daar wat is aangepast om digitaal logische antwoordcategorieën te kunnen maken. Daarnaast zijn kleine wijzigingen aangebracht zodat de informatie ook kon worden doorgestuurd naar het perspectiefplan dat de JJI’s ook maken. Het definitieve digitale format is opgeleverd in april 2016. Dat de evaluatie niet tot ingrijpendere wijzigingen heeft geleid is voor ons als onderzoekers verrassend, gezien de knelpunten die geconstateerd werden. We komen hier op terug in de conclusies.

Om medewerkers te informeren is het volgende gedaan. De nieuwe ketenafspraken zijn beschreven in een factsheet. De JJI’s zijn daarnaast geïnformeerd door het hoofdkantoor DJI via een brief aan de JJI-directies met een werkinstructie. De raadsmedewerkers zijn geïnformeerd via een nieuwsbericht op het intranet van de RvdK. De factsheet en een memo over de wijzigingen zijn tevens gemaild aan alle “superusers” van de RvdK en besproken in het TeamLeidersOverleg (TLO). Ook is een bijlage opgenomen in het LIJ over de verblijfsinformatie JJI. Op 12 juli 2017 is het nieuwe proces ingevoerd.

Wat houdt het nieuwe ketenproces raadkamer in?

Hieronder wordt beschreven wat het nieuwe proces beoogt. Later in het rapport wordt aangegeven in hoeverre het proces in de praktijk wordt uitgevoerd.

De informatie hieronder is afkomstig uit de factsheet nieuw ketenproces in LIJ (2017). Punt 7 is gebaseerd op het informatieblad Ten uitvoerlegging van een straf of maatregel in een Jeugdinrichting (2016).

1. De JJI’s verzamelen gedurende de eerste week na insluiting van de jongere informatie over:
 - a. psychiatrische problematiek, gezondheid en middelengebruik, gedragsproblematiek, intelligentie en leervermogens, relaties en seksualiteit van de jongere,
 - b. reactie van de jongere op de plaatsing, aanpassingsvermogen en stemming, contacten met medewerkers en groepsgenoten, contacten met systeem, incidenten en conflicten, onderwijs, werk en vrije tijd, herkenning van de beeldvorming vanuit het onderzoek van de RvdK en perspectief.

Medewerkers van de JJI’s kunnen deze informatie verzamelen op grond van de intake, eventuele gesprekken met de jongeren, het gedrag van de jongere in de groep en rapportage van medewerkers. Soms leveren meerdere medewerkers informatie aan.
2. De gedragsdeskundige verwerkt de afzonderlijke bijdragen en stelt het totaalbeeld op. Dit wordt verwerkt in een digitaal systeem, het “format verblijfsinformatie”. Hierbij kiezen medewerkers uit een aantal antwoorden en krijgen zij daarna een standaardtekst te zien waarin zij kunnen wijzingen of aanpassen.

Een voorbeeld is:

Aanpassingsvermogen en stemming

X weet zich goed/moeizaam aan te passen aan de dagroutine, het valt hem gemakkelijk/zwaar om in een JJI te zitten. Hij houdt zich goed/slecht aan de regels, gaat hierover vaak/nauwelijks de discussie aan. De stemming van X is (.....). In de loop van de dagen zien we hierin wel/niet een ontwikkeling. Bij X is wel/niet te merken dat hij spijt heeft of zich schuldig voelt.

Deze informatie die wordt ingevoerd in het digitale format komt automatisch terecht in het IT-systeem IFM LIJ, waar de medewerkers van de RvdK en de Jeugdreclassering toegang toe hebben.

3. De medewerker van de RvdK is ondertussen bezig met het maken van een risicotaxatie en een advies voor OM of ZM. De raadsmedewerker leest de informatie van de JJI (die direct terecht komt in IFM LIJ en vertaalt dit in de risicotaxatie die wordt gemaakt door middel van het LIJ (Landelijk Instrumentarium Jeugdstrafrechtken, het risicotaxatie-instrument dat de RvdK gebruikt in strafonderzoek). De raadsmedewerker besluit in hoeverre de informatie van de JJI aanleiding geeft om de rapportage aan te passen of aan te scherpen. De informatie van de JJI zou er bijvoorbeeld toe kunnen leiden dat risico's omtrent druggebruik hoger worden ingeschat dan al het geval was. De raadsmedewerker kan de scores van de risicotaxatie dan herberekenen.
4. Vervolgens stelt de raadsmedewerker het definitieve raadsadvies op. Het raadsadvies beoogt OM/ZM een actueel beeld van de jongere te geven. In dit raadsadvies is onder andere het volgende opgenomen.
 1. De afwegingen met betrekking tot het al dan niet schorsen van de voorlopige hechtenis.
 2. Het raadsadvies over de schorsing en de schorsingsvoorwaarden met daarin opgenomen de afwegingen.
 3. Een totaaloverzicht van de beschermende- en risicofactoren.
5. OM of ZM ontvangt het raadsadvies voorafgaand aan de zitting van de eerste Raadkamer. De eerste Raadkamer moet binnen veertien dagen na binnenkomst van de jongere in de JJI plaatsvinden.
6. Ook de jeugdreclassering heeft toegang tot het systeem, dus kan direct over dit actuele beeld beschikken en kan later ook met aanvullende informatie herberekeningen maken.
7. De JJI's verzamelen ook na de eerste week informatie over de jongere. Dit gebeurt op basis van diagnostische tests, observaties en gesprekken met de jongere door verschillende medewerkers (psycholoog, orthopedagoog, psychiater). Ook wordt gesproken met ouders en/of verzorgers, school, jeugdreclassering en de RvdK. Op basis van al deze informatie wordt de problematiek in beeld gebracht en wordt een "eerste perspectiefplan" opgesteld. In dit perspectiefplan wordt een eerste analyse gegeven van het probleemgedrag en mogelijk psychische problematiek, de mogelijkheden op verschillende leefgebieden, de protectieve vaardigheden en de steun van het netwerk. De benodigde bejegeningstijl voor de leefgroep en onderwijs wordt afgesproken en de eerste leerdoelen worden vastgesteld. Dit perspectiefplan wordt binnen drie weken na binnenkomst van de jongere opgesteld en gebruikt in de tweede raadkamer (bron: informatieblad Ten uitvoerlegging van een straf of maatregel in een Jeugdinrichting, 2016). Hierna wordt aanvullende informatie verwerkt in een tweede perspectiefplan, dat vervolgens elke vier maanden wordt bijgesteld of zolang de jongere in de JJI blijft.

2.4 Welke criteria zijn belangrijk om te bepalen of het doel van het nieuwe proces is bereikt? (onderzoeksvraag 1c)

Alle respondenten geven aan dat zij de volgende punten belangrijk vinden bij het geven van informatie over de jongeren aan OM/ZM: recente informatie en relevante informatie.

1. Recente informatie:

Het format beoogt informatie te krijgen van de JJI's over de jongere gedurende de eerste week na insluiting. De onderliggende beleidshypothese is dat de JJI's gedurende deze week een indruk krijgen van de jongere die relevant kan zijn voor de strafbepaling.

2. Relevante informatie:

- Alle respondenten van de JJI's geven aan dat zij geuanceerde en betrouwbare informatie willen aanleveren.
- De twee bevroagde rechters geven aan dat zij graag een beknopt raadsadvies wensen, bij voorkeur concrete informatie die zich beperkt tot het delict, de (actuele) situatie van de jongere, kenmerken van de jongere, inclusief gedrag in de JJI, inschatting van onderwijsvaardigheden, middelengebruik voorafgaand aan de JJI en motivatie voor een extramurale straf (in deze quick scan worden dus wat bredere wensen aangegeven dan in 1.1 en in de factsheet genoemd staan). Het liefst ontvangen deze rechters concrete elementen en voorstellen voor eventuele schorsingsvoorwaarden, die zij kunnen opnemen in een vonnis.
- Alle raadsmedewerkers geven aan dat zij een alomvattend en gedetailleerd beeld willen opnemen in het raadsadvies. Daarbij geven sommigen als reden aan dat de uitgebreide informatie niet alleen is bestemd voor rechters, maar ook voor gedragswetenschappers die moeten beoordelen wat de beste behandelaanpak is².

We zullen de genoemde criteria gebruiken bij het formuleren van de conclusies in het laatste hoofdstuk.

² De wens om alomvattend beeld te geven geldt niet alleen voor de verblijfsinformatie maar voor het gehele raadsadvies. Dit valt buiten de scope van de quick scan, maar we vermelden het wel omdat het contrasteert met de wens van rechters, die juist een beknopter beeld willen ontvangen.

3. In hoeverre wordt het nieuwe proces uitgevoerd zoals beoogd?

3.1 In hoeverre vinden de uitvoerende organisaties het nieuwe proces van belang? (onderzoeksvraag 2a)

Alle respondenten van de JJI's en RvdK vinden het van belang om informatie over de jongeren te verzamelen en te delen met de ketenpartners. De JJI's zijn (ongeacht de nieuwe procedure) vanaf het moment dat de jongere binnenkomt gericht op het verzamelen van informatie van en over de jongere. Dit wordt gebruikt om een zo goed mogelijk behandelplan op te stellen, met als doel dat de kans op recidive verminderd wordt. Zij overleggen met ouders, JR en RvdK en vinden dit belangrijk. Het belang van het verzamelen van informatie geldt dus voor de uitvoering van het eigen werk, voor het resultaat voor de jongere, en ook vinden zij het belangrijk om de rechter te informeren, omdat de rechter daarmee kan bepalen welke straf of maatregel het meest geschikt is. Ook bij de RvdK-respondenten bestaat geen enkele twijfel over het belang van informatieverzameling- en deling. Dit is een belangrijk onderdeel van hun werk. Het doel van het nieuwe proces – informatieverzameling en-deling - wordt dus unaniem ondersteund.

3.2 In hoeverre hebben JJI's en RvdK voldoende kennis en mogelijkheden om het proces uit te voeren? (onderzoeksvraag 2b)

De meerderheid van de respondenten van de JJI's en de RvdK zijn op de hoogte van het format verblijfsinformatie. De meeste medewerkers weten hoe de informatie moet worden ingevuld (JJJ's) danwel kan worden gelezen en verwerkt (RvdK). Tegelijkertijd worden door alle respondenten kanttekeningen geplaatst bij de introductie van de nieuwe werkwijze. Hoewel instructies zijn opgesteld door de hoofdkantoren kennen de meeste respondenten deze niet. Zij hebben van collega's gehoord wat zij moeten doen of hebben dit zelf uitgevonden. Een enkeling weet niet wat nodig is en in hoeverre zij standaardteksten kunnen wijzigen. Daarbij wordt aangegeven dat veel medewerkers van de RvdK veel civiele zaken doen en veel minder strafzaken, waardoor zij minder ervaring met de procedures hebben.

3.3 In hoeverre voeren JJI's en RvdK de nieuwe procedure uit zoals beoogd? Wat zijn verbeterpunten? (onderzoeksvraag 2c)

Het format wordt lang niet altijd gebruikt, en als het wel wordt gebruikt wordt het vaak niet gebruikt zoals beoogd. Eén van de drie onderzochte JJI's gebruikt, zoals eerder vermeld. het format geheel niet, een tweede JJI probeert wel de onderwerpen te beschrijven maar doet dit via mail of een worddocument, en de derde JJI gebruikt het format wel. Op de volgende pagina's worden de verbeterpunten beschreven; eerst voor de JJI's en dan voor de RvdK. We hebben deze punten ingedeeld in de categorieën weten, willen en kunnen. Deze indeling is van belang om later te kunnen bepalen welke oplossingsrichtingen het meest effectief kunnen zijn.

3.3.1 Indeling in model "weten - willen - kunnen".

De indeling in 'weten - willen - kunnen' is gebaseerd op een wetenschappelijk model voor beïnvloeding van gedrag waarin zowel individuele als groepsfactoren zijn opgenomen (Van der Pligt & Vliek, 2014). Voor dit rapport is een vereenvoudiging van het model gemaakt in

figuur 1³. Daarin zijn de individuele factoren in het model verder gespecificeerd door middel van het wereldwijd gebruikte 5-G model uit de cognitieve gedragstherapie (zie Hoffmann, Asnaani, Vonk, & Fang, 2017 en Korrelboom & Ten Broeke, 2004). Hiermee worden attitudes en gedrag verklaard en beïnvloed door drie individuele factoren: gedachten (cognities), gevoelens (affect) en gedragsintenties.

Figuur 1

Model voor gedragsbeïnvloeding ingedeeld in de categorieën 'weten – willen – kunnen' (een toepassing van modellen van Van der Pligt & Vliek, 2014 en het 5G-model voor gedrag, zie Korrelboom & Ten Broeke, 2004).

In het model wordt aangegeven dat gedrag start met de factor informatie (en informatieverwerking). Dit is van invloed op de genoemde drie factoren.

1. "Weten": informatie over gewenst gedrag, kennis en begrip (ontvangen medewerkers de benodigde informatie over het nieuwe proces, en hebben zij voldoende kennis en begrip van de materie om het te kunnen uitvoeren?).
2. "Willen": attitudes, die gevormd worden door een combinatie van:
 - a. gedachten (bv. "Dit vind ik een goed idee" of "Ik kan dat niet"),
 - b. emoties (bv. blijdschap over een verbeterd proces, of angst, boosheid of teleurstelling over een nieuwe maatregel) en
 - c. gedragsintenties (het voornemen om gedrag al dan niet uit te gaan voeren).
3. "Kunnen":
 - a. vaardigheden (beschikt de medewerker over voldoende vaardigheden om het gewenste gedrag te kunnen uitvoeren)

³ In het model van Van der Pligt & Vliek (2014) zitten meer factoren dan in figuur 1, zoals kenmerken van de informatie die medewerkers krijgen, aandacht en verwerking van informatie. Voor deze quick scan zijn die factoren minder relevant en kiezen we voor een vereenvoudiging, ook omdat dat voor het doel van dit rapport duidelijker is.

- b. mogelijkheden (beschikt de medewerker over voldoende mogelijkheden zoals apparatuur, tijd of budget)
- c. invloed vanuit de sociale omgeving (is de sociale omgeving sturend, helpend of is er bv. negatieve druk vanuit collega's).

Het model kan toegepast worden op gedrag binnen organisaties zoals het nieuwe ketenproces raadkamer. We hebben het eerder gebruikt bij procesevaluaties⁴, omdat het goed zicht geeft op verschillende typen knelpunten en daardoor op oplossingsrichtingen. Afhankelijk van het soort knelpunt is namelijk een andere aanpak nodig. Hebben medewerkers bijvoorbeeld onvoldoende kennis (de factor 'weten') over een nieuw systeem, dan is opleiding nodig. Maar als het er om gaat dat medewerkers een nieuw systeem niet gebruiken omdat zij het geen goed idee vinden (de factor 'willen'), dan zal meer opleiding niet helpen. Het gaat dan meer om het verkrijgen van meer draagvlak, of om het aanpassen van het systeem zodat het meer draagvlak krijgt (zie bv. Van der Pligt & Vliek, 2014). In de rode vlakken in figuur 2 is dit weergegeven.

Figuur 2

Model 'weten – willen – kunnen' aangevuld met voorbeelden van oplossingsrichtingen. Afhankelijk van geconstateerde knelpunten bij gedragsbeïnvloeding kan gekozen worden voor verschillende oplossingsrichtingen.

⁴ Zie bijvoorbeeld implementatie van de Gedragsbeïnvloedende Maatregel, waarbij herhaalde voorlichting niet tot het gewenste doel leidde omdat het knelpunt er niet in zat dat medewerkers niet wisten wat ze moesten doen (weten), maar dat er onvoldoende draagvlak bestond (willen) (Plaisier & Mol, 2014).

In het model wordt aangegeven dat gedrag start met de factor informatie (en informatieverwerking). Dit is van invloed op de genoemde drie factoren.

3.3.2 Gevonden verbeterpunten

In de volgende tabellen worden de knelpunten in de uitvoering van het nieuwe proces ketenraadkamer weergegeven en ingedeeld in de drie besproken factoren.

Tabel 1

Verbeterpunten in de uitvoering van het proces bij de JJI's

Verbeterpunten in de uitvoering van het proces bij de JJI's:		
Weten	Willen	Kunnen
De meerderheid van de JJI-medewerkers weet dat de verblijfsinformatie moet worden aangeleverd. Niet iedereen weet dat dat via het format moet. Niet iedereen kent de werkinstructie. De meesten hebben van collega's gehoord hoe zij het format kunnen invullen.	Alle JJI-medewerkers willen wel degelijk informatie verzamelen en aanleveren. Zij vinden het ook belangrijk dat voor alle jongeren dezelfde items worden gebruikt. Ze vinden het format echter niet geschikt. Ze gebruiken liever de voorheen gebruikte methoden: telefonisch overleggen of in trajectberaad of nazorgtafel. Men wil nl. graag een compleet beeld geven van het functioneren van de jongere, terwijl dat met het format onvoldoende kan. Het format is te algemeen, de antwoordcategorieën zijn te zwart/wit (ja/nee), men wil meer kunnen nuanceren. Dit kan in principe wel maar niet iedereen weet dat, het format nodigt er niet toe uit en het is tijdrovend. Ook wil men graag andere informatie toevoegen (die men uit onderzoek verkrijgt) maar dit past niet in het format. Het merendeel van de respondenten blijft dan ook, in plaats van of naast het format, gebruik maken van de oude methoden.	De JJI's kunnen de gevraagde informatie meeste gevallen niet binnen een week verkrijgen. Het betreft de volgende redenen. 1. Jongeren willen in de eerste week na binnenkomst, volgens de meerderheid van de respondenten, niet altijd informatie geven en zijn nog veel in hun kamer. Daardoor komen medewerkers nog weinig te weten. 2. Onderzoeken in de JJI zijn nog niet afgerond binnen een week. 3. In de periode van een week valt ook het weekend, waardoor de overblijvende tijd erg kort is. 4. De planningen van de ketenorganisaties lopen niet gelijk. In sommige regio's worden raads kamers op een vaste dag gehouden. Dan is er soms minder dan een week tussen de binnenkomst van de jongere in de JJI en de raadkamer.
Na het invullen (aanvinken antwoorden) geeft het format standaardteksten. De meerderheid van de medewerkers weet dat zij deze standaardinformatie zelf kunnen aanpassen of geheel kunnen schrappen. Of men weet dit wel maar vindt het te veel tijd kosten.	Een klein deel van de JJI-medewerkers vindt de kosten/batenverhouding scheef, omdat ongeveer een derde van de jongeren na de eerste raadkamer niet meer terug komt naar de JJI. Het invullen van het format is dan volgens hen onnodig geweest. Bovendien gaat het volgens alle gesproken JJI medewerkers om extra werk voor veel functionarissen: de school, de groep, de trajectbegeleider en de gedragsdeskundige.	Het format bevat onvoldoende mogelijkheden om juist die informatie te geven waar de twee bevraagde rechters om vragen. Wat mist is informatie over het volgende. 1. De motivatie van de jongere voor een extramurale straf en/of extramuraal onderwijs. 2. De vraag of extramuraal onderwijs zinnig is voor de jongere of dat in detentie blijven beter is. 3. De risico's van middelengebruik voor een extramurale straf.
Definities en begrippen in het format zijn voor de ruime meerderheid niet helder, waardoor interpretaties van begrippen en antwoorden uiteen kunnen lopen.	Een van de drie bevraagde JJI's vult het format verblijfsinformatie niet in omdat het niet past bij de inhoudelijke visie. Deze JJI vindt dat de verblijfsinformatie te fragmentarisch is en een beperkt beeld geeft. Het beleid van deze JJI legt de nadruk op een totaalbeeld waarin meer aspecten aan bod komen vanuit de diverse disciplines. Men volstaat met het perspectiefplan. Dit perspectiefplan (1) bevat informatie over de eerste 10 dagen maar hoeft pas na 21 dagen af te zijn en wordt aangeleverd voor de 2 ^e raadszitting, dus op een later tijdstip. Deze JJI overlegt in de eerste week na binnenkomst van de jongere liever mondeling met de RvdK (in de JJI), omdat de voorkeur wordt gegeven aan professioneel overleg om informatie uit te wisselen.	JJI's maken niet allemaal gebruik van dezelfde informatiesystemen. Een rijksinrichting heeft direct toegang tot het registratiesysteem IFM LIJ, terwijl een particuliere inrichting via een omweg inlogt in dat systeem. Een particuliere inrichting maakt bv. gebruik van eigen screenings-instrumenten en observatiemodellen. Het format verblijfsinformatie past niet zomaar bij die systemen en dat betekent een drempel om het in te vullen. Bovendien kan de informatie uit eigen onderzoeken niet worden gebruikt, terwijl die voorhanden, zinvol en nuttig is. Het format verblijfsinformatie is dus afwijkend van de gangbare werkwijze en werkt niet naar tevredenheid. Daardoor verdwijnt het naar de achtergrond.

Tabel 2

Verbeterpunten in de uitvoering van het nieuwe proces raadkamer bij de RvdK

Verbeterpunten in het uitvoeren van het proces bij de RvdK:		
Weten	Willen	Kunnen
Een klein deel van de medewerkers van de RvdK maakt optimaal gebruik van de informatie die door de JJI wordt ingevoerd. Het is niet bij iedereen bekend dat de verblijfsinformatie is opgenomen in het LIJ. De verblijfsinformatie maakt deel uit van het LIJ, o.a. ook de schorsingsmogelijkheden die gekozen kunnen worden, maar dat is niet goed herkenbaar in de opmaak van het beeld dat op het scherm verschijnt. De informatie wordt door deze medewerkers niet gebruikt om de scores van de risicotaxatie te actualiseren. Een klein deel van de medewerkers kent de procedure niet doordat zij zelf weinig ervaring hebben met strafzaken of omdat de JJI nog geen informatie heeft aangeleverd via het format. Enkele raadsmedewerkers verwerken de verblijfsinformatie niet in het raadsadvies, maar voegen het als bijlage toe aan het raadsadvies omdat zij denken dat dat de bedoeling is. Als er voor de RvdK-medewerkers geen nieuwe informatie staat in het format dan wordt het raadsadvies niet aangepast. Voor de rechter (of andere collega's) is niet zichtbaar of de JJI informatie heeft aangeleverd. Dit is conform de procedure, maar de twee gesproken rechters willen wel graag kunnen zien dat de JJI is bevraagd.	De ruime meerderheid van de medewerkers van de RvdK willen ook graag (naast het format) persoonlijk contact met hun JJI-medewerkers. Persoonlijke bekendheid en professioneel overleg worden sterk gewaardeerd. De aard, frequentie en inhoud van de contacten tussen van medewerkers van de RvdK en medewerkers van JJI's verschillen sterk per regio en vestiging.	Wanneer het format niet op tijd of onvolledig wordt ingevuld door de JJI, proberen alle gevraagde raadsmedewerkers alsnog hun JJI-collega's te bellen. Dit is soms lastig omdat niet altijd bekend is welke collega het meest kan vertellen over de jongere in kwestie (hoewel de werkinstructies wel aangeven dat deze informatie verzameld moet zijn).

3.4 Weging van de knelpunten

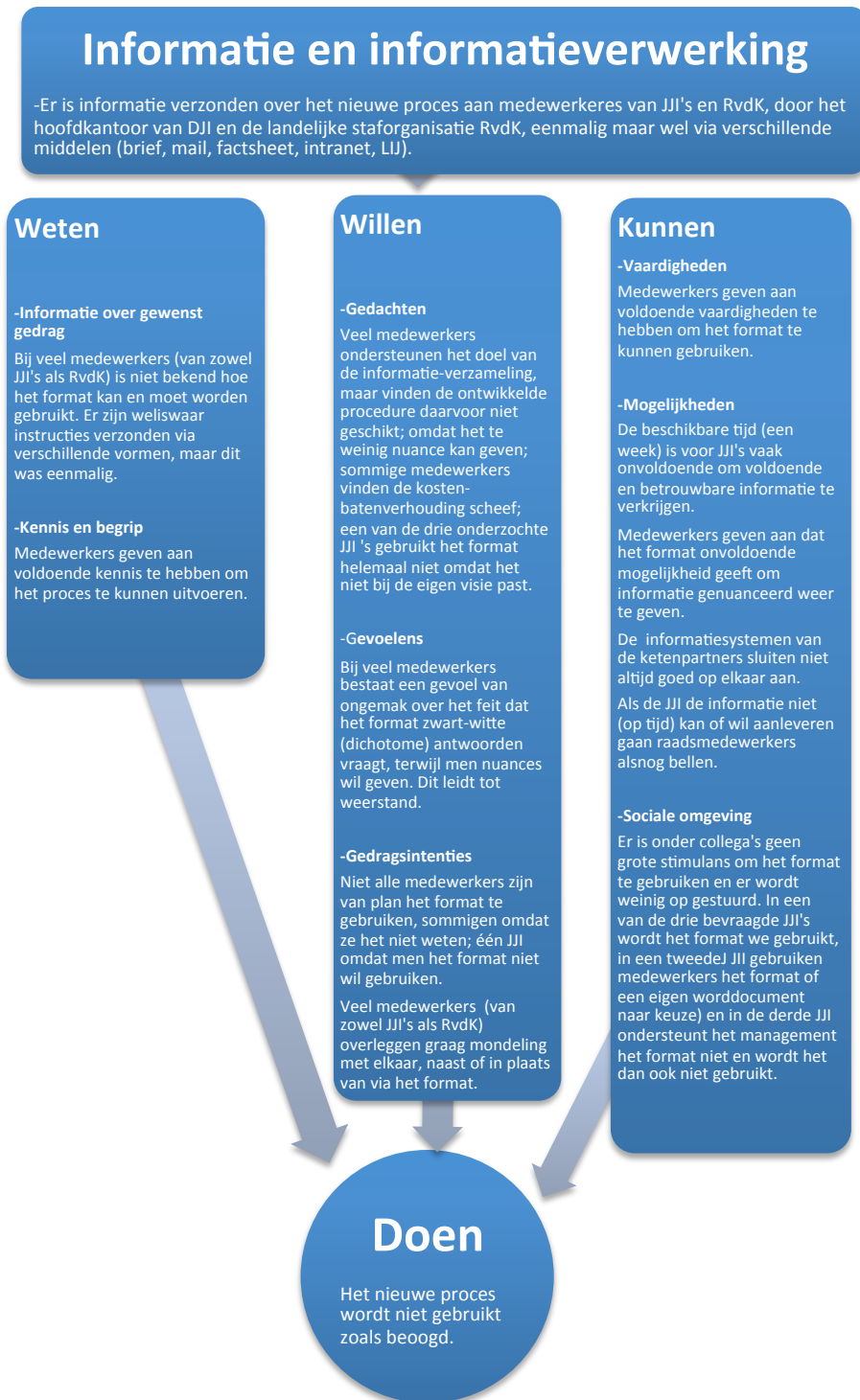
Uit de indeling van de verbeterpunten in de verschillende factoren komt naar voren dat verbeterpunten naar voren zijn gebracht door de respondenten op alle onderdelen.

Twee factoren worden in de interviews het meest benadrukt: kunnen (onvoldoende tijd en onvoldoende zien van de jongere in de eerste week) en willen (genuanceerde informatie willen geven, wat met het format en in de beschikbare tijd niet mogelijk is). Het leveren van de in de ogen van JJI-medewerkers onvoldoende genuanceerde en betrouwbare informatie leidt tot gevoelens van ongemak en daarmee tot minder draagvlak. Dit verkleint de kans op uitvoering, zeker in JJI's waar niet op de uitvoering van dit proces wordt gestuurd.

Als we figuur 1 (het model voor gedragsbeïnvloeding) invullen met een samenvatting van de bevindingen (zoals vermeld in tabellen 1 en 2) zien we het volgende.

Figuur 3

Model voor gedragsbeïnvloeding ingevuld met de in deze quick scan gevonden verbeterpunten voor het nieuwe ketenproces raadkamer.

Het type verbeterpunten heeft zoals eerder vermeld gevolgen voor het type oplossingsrichtingen. We komen hier op terug in het hoofdstuk Conclusies en oplossingsrichtingen en gaan eerst verder in op de vraag in hoeverre het doel bereikt wordt.

4 In hoeverre wordt het beoogde doel bereikt?

4.1 Wordt op het formulier Verblijfsinformatie de door OM en ZM gewenste informatie ingevuld? (onderzoeksvraag 3a)

De twee geïnterviewde rechters hebben geen verschil ervaren tussen de periode voor en na invoering van het nieuwe proces. Voor hen zijn de gevolgen van de nieuwe werkwijze nog niet zichtbaar. Het is niet duidelijk welke informatie wordt toegevoegd en de vorm van de presentatie is niet veranderd. Als er geen informatie staat over de JJI dan kan de rechter niet zien of er geen informatie was, of dat die niet is aangeleverd door de JJI of niet is verwerkt door de RvdK. Zij zouden graag zien bij welke informanten informatie is verkregen. Hoewel dit zou moeten zijn vermeld door de RvdK (in het onderdeel Werkwijze en contacten van het raadsadvies) gebeurt dit niet altijd, zo blijkt ook uit ons dossieronderzoek.

Als we kijken naar de criteria die van belang werden gevonden in het verstrekken van informatie aan OM en ZM (zoals vermeld in 2.3) dan zien we het volgende.

1. Recente informatie.

Het blijkt volgens de respondenten in de meeste gevallen niet *mogelijk* om in de JJI de complete informatie te verkrijgen *in de eerste week van de jeugddetentie*, omdat a) de jongeren daar, zo geeft de ruime meerderheid van de medewerkers van alle drie JJI's aan, nog niet aan willen meewerken en weinig vertellen (wat wel nodig is om een beeld te krijgen over hun gedrag en motivatie), b) de jongeren nog veel in hun kamer (mogen) zitten en weinig geobserveerd worden, c) de week in werkelijkheid nog korter is door het weekend en doordat door vaste zittingsdata de rapportage nog eerder dan binnen een week moet worden aangeleverd. De indrukken die er dus in de eerste week van de jongeren zijn, zijn onvolledig en geven daarmee nog geen goed beeld. De ruime meerderheid van de medewerkers van de JJI's zou graag informatie willen doorgeven, maar vinden dat ze nog te weinig hebben gezien. Ze kunnen na wat meer tijd een beter en meer betrouwbaar beeld geven, en doen dat ook, met behulp van diagnostisch onderzoek wat wordt verwerkt in het perspectiefplan.

De beleidshypothese – dat in de eerste week misschien belangrijke indrukken van de jongeren zouden worden verkregen die relevant zijn voor de afwegingen van OM/ZM – wordt niet ondersteund door de bevindingen van deze quick scan. Andere informanten (school, ouders, jeugdreclassering) weten doorgaans meer dan de JJI over veel jongeren, doordat zij de jongere vaak al langer kennen. Zij weten uiteraard niets over het gedrag in de inrichting, maar weten wel veel van de geschiedenis en kenmerken van de jongeren, uit dossiers die al beschikbaar zijn omdat veel jongeren eerder delicten hebben gepleegd. Bij jongeren first-offenders is nog geen dossier bij de RvdK of JR, maar ziet de JJI in de eerste week zoals gezegd ook vaak nog weinig.

2. Relevante informatie.

- a. De informatie die na één week wel kan worden aangeleverd door de JJI is concreet, maar in hun ogen onvoldoende genuanceerd. Wij onderschrijven dit punt. Dit is feitelijk een methodologische kwestie: het format maakt gebruik van dichotome variabelen (bv. ja/nee, goed/fout). Uit onderzoek naar vragenlijstontwikkeling is

bekend dat dichotome variabelen vaak problemen geven. Er ontstaat weerstand als invullers van vragenlijsten het gevoel krijgen dat zij moeten kiezen tussen twee antwoorden die beide hun mening niet goed weergeven. De antwoorden (die dan dus niet geheel de werkelijkheid benaderen) zijn dan ook minder betrouwbaar en uit de analyse kan een vertekend beeld ontstaan. Vaak zijn meer genuanceerde antwoordcategorieën bruikbaar, bv. een 5-puntsschaal.

- b. Ook is het eindresultaat nog onvoldoende naar wens van de twee bevraagde rechters. Zij vinden het raadsadvies te lang, te ondoorzichtig en zij missen in de hen bekende adviezen duidelijke en geordende informatie en een concreet advies over schorsingsvoorwaarden. De bevraagde rechters geven aan dat zij beperkte tijd hebben voor voorbereiding van dossiers en ook tijdens de zitting weinig tijd om in gesprek te gaan met jongere of raadsmedewerker. Zij hebben liever een beknopt advies dat dient als leidraad voor de rechter om het vonnis te formuleren, waarin duidelijk blijkt welke informatie gaat over het verleden, welke informatie recent is, welke informatie uit de JJI komt en wat concrete voorstellen zijn voor schorsingsvoorwaarden. In de huidige raadsadviezen moeten zij naar hun mening te veel zelf zoeken en analyseren. Het dossier is wel geactualiseerd, maar te zeer versnipperd en het is voor rechter moeilijk te onderscheiden wat nieuw is en wat noodzakelijk is voor de oordeelsvorming⁵.
- c. De dossierstudie bevestigt de hiervoor vermelde bevindingen. Ten eerste is een analyse gedaan van de verblijfsinformatie die de JJI's leveren (zie bijlage 8, tabel 3). Uit de analyse bleek dat hoewel in veel gevallen wel iets gezegd wordt over de gevraagde onderwerpen (bv. over de reactie van de jongere op de plaatsing of zijn idee over de toekomst) de gegeven informatie in de meeste gevallen zeer beknopt en daardoor weinig genuanceerd en informatief is. Dit sluit aan bij het beeld wat verkregen is aan de hand van de interviews. Ook blijkt dat de informatie die de rechters willen ontvangen weinig tot niet beschreven wordt. Ten tweede is nagegaan in hoeverre de verblijfsinformatie die de JJI's hebben aangeleverd, teruggevonden kan worden in de raadsadviezen (zie bijlage 8, tabel 4). Uit deze analyse blijkt dat vrijwel alle informatie die de JJI's hebben gegeven inderdaad wordt beschreven in het raadsadvies, hoewel de informatie in de meeste gevallen niet afkomstig is van de JJI maar van overige bronnen (bv. gedrag van de jongere op school, drugsgebruik voor opname). Al met al geven - hoewel de meeste onderwerpen wel beschreven worden - de meeste raadsadviezen geen informatief beeld van het gedrag van de jongere in de eerste week na opname. Er wordt vaak kort iets beschreven, maar de teksten zijn weinig informatief omdat het verder niet uitgelegd wordt (bv. "de jongere wil zijn Havo-diploma halen" of "moest wennen aan het verblijf aan de JJI"). Opvallend is verder dat de informatie in het raadsadvies in de meeste gevallen erg uitgebreid is en de opbouw en inhoud van het rapport niet altijd heel duidelijk is, waardoor het voor externen lastig kan zijn om te doorgronden wat nu hoofdzaken en bijzaken zijn. Het

⁵ Het raadsadvies is in de ogen van meer dan de helft van de bevraagde raadsmedewerkers bedoeld voor zowel gedragswetenschappers van de RvdK als voor OM en ZM. Deze doelgroepen wensen echter verschillende informatie. De gedragsdeskundigen willen graag uitgebreide informatie omdat zij een brede afweging van de geschiedenis, problematiek en risico's moeten maken ten behoeve van de behandelaanpak, terwijl OM en ZM vooral informatie willen om de schorsingsmogelijkheden te kunnen afwegen. Overwogen zou kunnen worden om het raadsadvies aan te passen aan de wensen van de verschillende doelgroepen. Omdat dit niet de scope van de quick scan betreft gaan we hier niet verder op in.

beeld dat de dossieranalyse geeft sluit aan bij het beeld wat de rechters hebben geschetst in de interviews.

4.2 Heeft de informatie meerwaarde? (onderzoeksvraag 3b)

Uit de interviews blijkt dat vrijwel alle respondenten het van belang vinden om informatie over de jongeren te delen met hun ketenpartners. De vraag is alleen welke informatie beschikbaar is, op welk moment, via welke informant en via welke methode. De nieuwe procedure heeft volgens onze respondenten vrijwel geen meerwaarde.

Bij rechters bestond de verwachting dat in de eerste week na binnenkomst in de JJI zinvolle en bruikbare informatie verkregen kan worden over het gedrag van de jongeren, middelengebruik, omgang met anderen en omgang met het personeel. Dit blijkt echter maar mondjesmaat het geval te zijn, zo blijkt uit zowel de interviews als de dossieranalyse. Vooral omdat de jongeren vaak nog niets willen zeggen en veel in hun kamer (mogen) zijn in de eerste week, kunnen medewerkers nog maar weinig conclusies trekken.

De meeste JJI-medewerkers zien dan ook weinig meerwaarde in het nieuwe proces. Binnen JJI's bestaan, volgens deze respondenten, betere (screenings)instrumenten om te rapporteren over de aspecten die zijn opgenomen in het format verblijfsinformatie. Het format is een momentopname, terwijl andere instrumenten en rapportages samen meer betrouwbaar zijn. De JJI's willen de rechters (en andere ketenpartners) graag informeren, maar om dat goed en betrouwbaar te doen is nuance en tijd nodig. Zij vinden dat de informatie voor de eerste raadkamer beter gevraagd kan worden bij de jeugdreclassering (wat ook al gebeurt), omdat die veel jongeren al kennen (recidivisten) en al een dossier hebben. Voor first-offenders (de minderheid van de gevallen) is dat uiteraard niet het geval.

Vrijwel alle medewerkers van de RvdK zien meerwaarde in de extra informatie over middelengebruik vanuit de JJI (uitkomsten van urinecontroles). De informatie over andere aspecten is echter naar hun mening niet overtuigend beter dan de voormalige werkwijze. Deze medewerkers van de RvdK zijn van mening dat het voordeel van de introductie van het nieuwe format, namelijk standaardisering, niet opweegt tegen de resultaten van de diverse overlegvormen die er al zijn tussen professionals van JJI en medewerkers van de RvdK (zoals netwerkberaden en nazorgtafels; elke jeugdzorgregio kan hierover eigen afspraken maken binnen de wettelijke kaders; zie de handreiking ten behoeve van de invulling van werkafspraken van justitiële organisaties en gemeenten, 2018). Volgens sommigen zou winst behaald kunnen worden als deze overlegvormen in alle regio's, op dezelfde wijze ingericht worden. Anderen geven echter aan dat hun eigen werkwijze naar wens verloopt.

4.3 Welke kosten en baten ervaren de organisaties? (onderzoeksvraag 3c)

De respondenten zijn verdeeld over de vraag of de kosten opwegen tegen de baten. Uit de interviews met de JJI's komt naar voren dat met name veel kosten worden ervaren en weinig baten. Tijd is de grote kostenpost. Diverse werknemers van de JJI's zijn veel tijd kwijt aan het verzamelen en invoeren van de verblijfsinformatie in het format. Bovendien wordt genoemd dat er een goede planning gemaakt moet worden, wil het mogelijk zijn om op dag 7 de verblijfsinformatie gereed te hebben. Dit is vaak lastig vanwege de grote doorstroom binnen de JJI's. De nieuwe procedure kost de JJI's veel meer tijd dan de vorige procedure.

Daarbij wordt aangegeven dat deze tijdsinvestering niet zorgt voor een beter inzicht in de jongeren.

De meerderheid van de raadsmedewerkers geeft aan dat verwerking van de verblijfsinformatie niet meer tijd in beslag neemt dan met de oude procedure. Zij verwerkten toch al de (mondelinge) informatie van de JJI's in hun advies. Een enkele medewerker noemt daarentegen dat het wel meer tijd kost, omdat er soms alsnog naar de JJI's gebeld moet worden ter verduidelijking van het format.

4.4 In hoeverre is het contact tussen JJI's en RvdK verbeterd? (onderzoeksvraag 3d)

Het contact tussen de JJI's en de RvdK blijkt gelijk gebleven of aan kwaliteit ingeboet, sinds de invoering van het format verblijfsinformatie. Wanneer het gaat om JJI's die het nieuwe format niet gebruiken is er in het contact tussen hen en de RvdK weinig veranderd. Voor JJI's die het nieuwe format wel gebruiken is er soms minder persoonlijk contact met collega's van de RvdK. In de oude situatie had men elkaar gebeld en/of gesproken op een overleg. Het persoonlijke overleg wordt gemist, het wordt van belang gezien voor een goede werkrelatie en genuanceerde informatieoverdracht die de jongere ten goede komt. Dus als men het format gebruikt leidt dat tot minder persoonlijk contact en daarmee tot minder goed contact, aldus de meerderheid van de respondenten.

5 Conclusies en oplossingsrichtingen

5.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden conclusies geformuleerd, op grond van de hiervoor beschreven bevindingen. Vervolgens worden aanbevelingen gegeven.

5.2 Conclusie: in hoeverre wordt het doel van het nieuwe proces bereikt? (onderzoeksvraag 3e)

Het nieuwe ketenproces raadkamer is ontwikkeld om rechters te laten weten welk beeld JJI's krijgen van jeugdigen die zijn opgenomen in een JJI, tijdens de eerste week van zijn of haar jeugddetentie. De onderliggende beleidshypothese was dat in de JJI's in de eerste week van opname een beeld kunnen verkrijgen van de jongeren dat bruikbaar is voor de afwegingen van de rechter. Om de informatie-uitwisseling te verbeteren is een nieuwe procedure ontwikkeld. De JJI wordt geacht informatie te verzamelen en dit in te vullen in een nieuw format. Deze informatie wordt digitaal aangeleverd bij de RvdK en door de raadsmedewerker verwerkt in het raadsadvies voor OM of ZM. Op grond van het raadsadvies besluiten OM of ZM over eventuele schorsing(svoorwaarden).

In deze quick scan is nagegaan in hoeverre het nieuwe proces wordt uitgevoerd zoals beoogd en in hoeverre het beoogde doel bereikt wordt. Hoewel de quick scan van kleine omvang is zijn meerdere bronnen en meerdere methoden gebruikt, waardoor de bevindingen een voldoende betrouwbaar zicht geven op de belangrijkste verbeterpunten in de praktijk (zoals verder beschreven in hoofdstuk 1).

Hoewel alle respondenten het doel ondersteunen: rechters een zo breed mogelijk beeld geven en nagaan of de JJI relevante informatie heeft, blijkt uit de quick scan duidelijk dat de nieuwe procedure niet het doel bereikt. Het format wordt lang niet altijd gebruikt. De JJI's gebruiken het format niet altijd en daardoor kunnen raadsmedewerkers het beoogde vervolproces ook niet zoals beoogd uitvoeren. Als raadsmedewerkers de benodigde informatie niet ontvangen dan gaan zij alsnog bellen naar hun JJI-collega's. En als het format wel wordt gebruikt is niet alle informatie beschikbaar en helpt het rechters nog onvoldoende, zo blijkt uit de interviews alsmede de dossieranalyse.

Het doel wordt om verschillende redenen niet bereikt. De eerste reden is dat het doel niet haalbaar is: doordat de jongeren in de eerste week na insluiting vaak maar weinig willen vertellen en de onderzoeken nog lopen *kan* de JJI maar weinig betrouwbare informatie verzamelen binnen de vereiste periode van zeven dagen. De tweede reden dat het doel niet bereikt wordt is het format zelf. Wanneer JJI's wel informatie hebben, heeft men bezwaar tegen het format, omdat dit volgens de respondent onvoldoende mogelijkheid geeft om genuanceerde informatie te geven. Zoals in 4.1 beschreven delen wij dit (methodologische) punt. Tegelijkertijd worden de mogelijkheden om te nuanceren, die het format wel biedt, onvoldoende benut doordat meer dan de helft van de JJI-medewerkers niet weten dat zij standaardteksten kunnen wijzigen en aanvullen of dat zij het veel tijd vinden kosten om de standaardteksten te wijzigen. Ook een klein deel van de raadsmedewerkers weet niet altijd

hoe zij de informatie moeten verwerken. Er spelen dus verbeterpunten op het gebied van 'weten' en 'willen', maar 'kunnen' is de belangrijkste.

De respondenten van de twee JJI's die (de strekking van) het format gebruiken zien het nieuwe proces als vooral een extra tijdsinvestering zonder meerwaarde; de derde JJI vindt dat het format hoe dan ook geen meerwaarde heeft. De raadsmedewerkers geven ook aan dat het format onvoldoende informatie oplevert, zodat vaak alsnog gebeld wordt met de JJI. De twee bevroegde rechters geven tenslotte aan dat zij nog geen verschil merken door de nieuwe procedure. Zij zien duidelijk nog verbetermogelijkheden in de raadsadviezen: een korter advies waarin duidelijk is welke informatie recent is en welke (concrete) informatie van belang is de oordeelsvorming over schorsingsvoorwaarden.

Geconcludeerd kan worden dat de beleidshypothese die ten grondslag ligt aan het nieuwe ketenproces – in de eerste week na opname zal de JJI een beeld krijgen van de jongere dat bruikbaar is voor de afweging van de rechter – niet wordt ondersteund door de bevindingen van deze quick scan. Wat opvalt is dat bovenstaande bevindingen – de tijd is te kort en het nieuwe proces heeft te weinig meerwaarde – ook al gevonden werden in de evaluatie van de pilot in 2016. Uit de evaluatie van de pilot kwam naar voren dat bijna de helft van de formats niet op tijd kon worden aangeleverd, en meer dan de helft geen meerwaarde had volgens de geïnterviewde medewerkers (Evaluatie pilots verblijfsinformatie t.b.v. raadkameradvies, 2016). De conclusie die in dit evaluatieverslag wordt getrokken luidt echter veel positiever dan de hiervoor genoemde resultaten, namelijk: *“Uit de evaluatie van de pilot bleek dat het in de pilot gebruikte format verblijfsinformatie voorziet in de informatiebehoefte van de ketenpartners. Ook lukte het om aan de gemaakte procesafspraken tegemoet te komen (o.a. format beschikbaar binnen 7 dagen)”*. De relatie tussen bevindingen en conclusies is hier dan ook niet duidelijk. Het feit dat de quick scan de bevindingen van destijds bevestigen, bevestigt de indruk dat er te weinig consequenties zijn verbonden aan de toen al gevonden verbeterpunten. De uitvoeringsorganisaties (DJI en RvdK) zijn zonder grote aanpassingen overgegaan tot implementatie van het nieuwe proces. Hoewel aanpassingen hadden geleid tot een ander type proces en een latere start van het implementatieproces, had dit uiteindelijk een eindresultaat kunnen opleveren waar OM/ZM – en daarmee de jongeren die in een JJI zijn opgenomen – meer aan zouden kunnen hebben gehad. In die zin is het goed geweest dat de opdracht is gegeven tot de huidige quick scan zodat alsnog aanpassingen kunnen worden doorgevoerd.

5.3 Oplossingsrichtingen (onderzoeksvraag 3°)

Zoals besproken in hoofdstuk 3 (paragraaf 3.3.3) leiden verschillende typen verbeterpunten tot verschillende typen oplossingsrichtingen. De oplossingsrichtingen die in deze quick scan naar voren komen zijn aangegeven in de rode vlakken in figuur 4. Er zijn oplossingen denkbaar om alle drie factoren te beïnvloeden. De mate waarin dat succesvol zal zijn zal echter verschillen.

Overwogen kan worden om verbeteringen te richten op de factor 'weten', door bijvoorbeeld herhaalde voorlichting aan medewerkers. Dit zal er naar verwachting toe leiden dat meer medewerkers het format zullen proberen te gebruiken. Wel zal (zoals doorgaans bij implementatie het geval is) herhaling van voorlichtingsactiviteiten nodig zijn, alsmede sturing door het management. Ook kunnen verbeteringen gezocht worden in de factor

'willen', met name door het format te voorzien van meer genuanceerde antwoordmogelijkheid en advies daartoe in te winnen bij een methodologische deskundige. Dit zal er mogelijk voor zorgen dat meer medewerkers proberen het format te gebruiken. Dat zal echter niet betekenen dat voor alle jongeren dan een format wordt ingevuld, omdat immers van lang niet alle jongeren informatie beschikbaar is, in de eerste week. Gezien het feit dat de tijd voor informatieverzameling eigenlijk doorgaans te kort is en de jongeren vaak weinig vertellen, volgens de gesproken JJI's, zal wijziging van het format naar verwachting er niet toe leiden dat het einddoel bereikt wordt.

Op grond van de onderzoeksresultaten en de door de respondenten meest benadrukte knelpunten adviseren we dan ook niet om deze richtingen in te slaan. Dit omdat de nieuwe procedure onder de huidige condities nu eenmaal niet haalbaar lijkt. Het meest zwaarwegende verbeterpunt ligt namelijk in de categorie 'kunnen': de jongere zegt weinig in de eerste week en de eerste week is te kort om betrouwbare informatie te verzamelen door de JJI. Hoe vaak er ook voorlichting gegeven zal worden of hoe het format ook gewijzigd zal worden, dit alles zal het tijdsprobleem niet tackelen⁶. In de eerste week is er bij de JJI nu eenmaal meestal weinig informatie te halen, en de tijd is te kort om een genuanceerde en betrouwbare rapportage op te stellen, zo geven de JJI's aan. De beleidshypothese wordt door de bevindingen in de praktijk niet ondersteund. In figuur 4 worden de oplossingsrichtingen weergegeven.

⁶ Zie bijvoorbeeld ook implementatie van de Gedragsbeïnvloedende Maatregel, waarbij herhaalde voorlichting niet tot het gewenste doel leidde omdat het knelpunt er niet in zat dat medewerkers niet wisten wat ze moesten doen (weten), maar dat er onvoldoende draagvlak bestond (willen). J. Plaisier & M. Mol (2014), *Waarom de gedragsbeïnvloedende maatregel zo weinig wordt opgelegd*. Amsterdam: Impact R&D.

Figuur 4

Oplossingsrichtingen voor het nieuwe ketenproces raadkamer.

We adviseren alles afwegend om niet in te zetten op de factoren "weten" en "willen", maar de factor "kunnen" serieus te nemen. Daarbij zou een alternatief proces, dat hieronder beschreven wordt, toch kunnen bijdragen aan het doelbereik, namelijk OM en ZM zo goed mogelijk en vanuit zo veel mogelijk bronnen te informeren over de kenmerken en het gedrag van de jongeren in JJI's.

Aanbeveling: laat het invullen van het format verblijfsinformatie door de JJI's binnen 7 dagen vervallen en zorg op een andere wijze voor informatiedeling.

We adviseren in die zin terug te gaan naar de oude situatie, maar wel op meer gestandaardiseerde wijze en met een zichtbaar resultaat voor OM en ZM:

- Laat de verantwoordelijkheid voor gegevensverzameling bij de JJI. Het is belangrijk dat de JJI's dit vanaf de eerste dag blijven doen, voor de eerste Raadkamer (binnen veertien dagen) en voor het perspectiefplan (binnen drie weken).
- Geef de RvdK de verantwoordelijkheid om voor de eerste raadkamer bij de JJI te informeren (als standaardonderdeel van de risicotaxatie) of er opvallende informatie over de jongere is verkregen. De methode kan naar eigen wens gekozen worden (bellen, mailen of in een face-to-face overleg). Zolang de vragen gestandaardiseerd worden (zie het volgende punt), zal de kwaliteit van de resultaten niet veel verschillen en kan de RvdK de JJI benaderen als een van de vele informanten die zij benaderen om een

risicotaxatie te kunnen maken. Geef de verantwoordelijkheid aan de JJI om de RvdK te laten weten wie contactpersoon van de JJI is. Op dit moment zijn de contactpersonen niet altijd bekend.

- c. Standardiseer de vragen van de RvdK in een korte vragenlijst, beperk dit tot een klein aantal vragen (bv. uitslagen urinecontroles en eventuele informatie die pleit tegen een extramurale straf, bv. op basis van middelengebruik, motivatie of andere opvallendheden) en zorg dat genuanceerde antwoorden kunnen worden verwerkt (bv. open antwoorden of vijfpuntsschalen).
- d. Zorg dat in het raadsadvies altijd wordt aangegeven bij welke informanten informatie is opgevraagd zodat OM en ZM (en andere collega's) dat kunnen zien. Zorg dat ook wordt vermeld wanneer er geen relevante informatie beschikbaar was. Zorg dat de informatie beknopt, concreet en overzichtelijk is.
- e. Leg OM en ZM uit dat in de eerste week nog lang niet altijd voldoende betrouwbaar beeld kan worden verkregen vanuit de JJI, zoals blijkt uit deze quick scan, maar dat wel altijd wordt gevraagd naar opvallende indrukken. Dus als er wel informatie is, zal die worden gebruikt. In de eerste week weten andere respondenten (ouders, school, jeugdreclassering) echter doorgaans meer af van het gedrag van de jongere. Het gaat dan weliswaar om gedrag voorafgaand aan de eerste week detentie, maar dit geeft bij recidivisten doorgaans een beter beeld van jongere dan het beeld dat de JJI in de eerste week kan krijgen.

BIJLAGEN

Bijlage 1

Mw. drs. W.A.P. Blankman
Mw. drs. A.P.M. Frowijn
Mw. C.M.M. van Leeuwen, LL.M.
Mw. drs. I.H.M. Schuurs

Begeleidingscommissie

Dienst Justitiële Inrichtingen (voorzitter)
Raad voor de Kinderbescherming
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Ministerie van Justitie en Veiligheid

Bijlage 2 Gebruikte documenten en literatuur

Interne documenten (in chronologische volgorde)

- Pilot verblijfsinformatie t.b.v. de raadkamerrapportage (5 november 2015). DJI en Raad voor de Kinderbescherming.
- Evaluatie pilots verblijfsinformatie JJI t.b.v. raadkameradvies (2016). Raad voor de Kinderbescherming.
- Wijziging proces Raadkamer in het LIJ. Informatievoorziening, rapportagemodel en werkproces (24 juni 2016). Ministerie van Justitie en Veiligheid.
- Brief over format verblijfsinformatie aan directeuren JJI's (2017). Dienst Justitiële Inrichtingen.
- Werkinstructie voor JJI's t.b.v. format Verblijfsinformatie voor de Raadkamer (2017). Dienst Justitiële Inrichtingen.
- Nieuw proces LIJ: informatievoorziening en advisering Raadkamer. Informatie voor OM en ZM (2017). Jeugdzorg Nederland, ministerie van Veiligheid en Justitie.
- Factsheet nieuw proces in LIJ: informatievoorziening en advisering raadkamer (juli 2017). Jeugdzorg Nederland, Raad voor de Kinderbescherming en Ministerie van Veiligheid en Justitie.
- Informatieblad Ten uitvoerlegging van een straf of maatregel in een Justitiële Jeugdinrichting (2016). Dienst Justitiële Inrichtingen.
- De nazorg voor jeugdigen na verblijf in een Justitiële Jeugdinrichting. Handreiking ten behoeve van de invulling van werkafspraken van justitiële organisaties en gemeenten (april 2018). Beleidsgroep nazorg jeugd.

Onderzoeksliteratuur

- Brink, Y.N. van den (2018). Voorlopige hechtenis in het Nederlandse jeugdstrafrecht : wet en praktijk in het licht van internationale en Europese kinder- en mensenrechten. Wolters Kluwer Nederland.
- Faulkner, L. (2003). Beyond the five-user assumption: Benefits of increased sample sizes in usability testing. *Behavior Research Methods, Instruments & Computers*, 35 (3), 379-383.
- Korrelboom, C.W. & Broeke, E. ten (2004). Geïntegreerde cognitieve gedragstherapie. Handboek voor theorie en praktijk. Bussum: Coutinho.
- Nielsen, Jakob, and Landauer, Thomas K.: "A mathematical model of the finding of usability problems, *"Proceedings of ACM INTERCHI'93 Conference (Amsterdam, The Netherlands, 24-29 April 1993)*, pp. 206-213.
- Nielsen, J. (2012). How many test users in a usability study?
<https://www.nngroup.com/articles/how-many-test-users/>
- Plaisier, J. & Mol, M. (2014). Waarom de gedrags beïnvloedende maatregel weinig wordt opgelegd. Amsterdam: Impact R&D.
- Pligt, J. van der & Vliek, M. (2014). *Overreden en verleiden. De psychologie van beïnvloeding*. Amsterdam: Pearson Benelux.
- Wartna, B.S.J. (2005). Evaluatie van daderprogramma's. Een wegwijzer voor onderzoek naar de effecten van strafrechtelijke interventies speciaal gericht op het terugdringen van recidive. Den Haag: WODC.

Bijlage 3 Geïnterviewde functionarissen

JJI's:

Individuele interviews met medewerkers van drie JJIs:

- 1 afdelingshoofd
- 2 gedragswetenschappers
- 2 GZ-psychologen
- 3 medewerkers
- 1 vestigingsdirecteur

Raad voor de Kinderbescherming:

Groepsinterview met raadsonderzoekers/medewerkers adviesteam van regio's:

- Amsterdam
- Breda
- Eindhoven
- Gelderland
- Haarlem
- Midden-Nederland
- Overijssel
- Rotterdam

Schriftelijke informatie van de regio's:

- Amsterdam
- Den Bosch
- Lelystad
- Rotterdam

Zittende magistratuur:

Telefonisch interview met rechters uit de regio's:

- Overijssel, locatie Assen
- West-Brabant/Zeeland, locatie Breda

Hoofdkantoren:

Groepsgesprek met:

- Portefeuillehouder ketenregie, Directoraat-Generaal Straffen en Beschermen, Ministerie van Veiligheid en Justitie.
- Adviseur bij de afdeling Ketenregie, Directoraat-Generaal Straffen en Beschermen, Ministerie van Veiligheid en Justitie.
- Productspecialist LIJ, Directoraat-Generaal Straffen en Beschermen, Ministerie van Veiligheid en Justitie.
- Procesmanager LIJ, Raad voor de Kinderbescherming.
- Coördinerend adviseur beleid, Directie Beleids en Bestuursondersteuning, Dienst Justitiële Inrichtingen.

Bijlage 4 Itemlijsten interviews medewerkers JJI's

Doel van het nieuwe format verblijfsinformatie.

1. Wat is volgens u het doel van het nieuwe proces (waarin de JJI informatie over de jongere invult op het format verblijfsinformatie JJI; hetgeen wordt verwerkt in het raadsadvies aan de rechter (dat de Raad opstelt), zodat de rechter beter kan beslissen)?

Doorvragen:

- informatie over welke onderwerpen?
- gedrag van jongere in inrichting,
- onderwijsvaardigheden,
- middelengebruik voor detentie en tijdens detentie,
- motivatie van de jongere voor een extramurale straf
- voor welke afweging van de rechter dient het nieuwe proces?
- Vind u de informatie die wordt gevraagd compleet ?
- Over welke aspecten wilt u nog aanvullend informeren ?
- Kunt u over die aspecten informeren ?

2. Met welke criteria kunnen we volgens u bepalen of het doel is bereikt?

Doorvragen:

- of de onderwerpen benoemd zijn in format DJI en raadsadvies
- of de tekst SMART (concreet) is
- of de rechter kan inschatten dat ... jongere gemotiveerd is voor extramurale straf; onderwijs zinnig is of beter in detentie blijven; of middelengebruik risico's buiten detentie vergroot;
- anders..?

Toepassing nieuwe procedure

3. In hoeverre vindt u het nieuwe proces belangrijk?

Doorvragen:

- Staat u achter het doel of ging het eigenlijk al goed?
- Vindt u de tijdsinvestering opwegen tegen de baten?
- Heeft het nieuwe proces (format verblijfsinformatie) meerwaarde? zo ja welke?
- Als een JJI niet wil meewerken omdat ze de methode niet goed vinden, betekent dat dan dat ze niet zijn betrokken? had dat moeten? is medewerking vrijblijvend?

4. Weet u hoe u het format moet invullen?

Doorvragen:

- Welke informatie heeft u gekregen om dit te kunnen doen? Was dit voldoende of heeft u meer nodig?
- Bij het invullen van het format worden antwoorden voorgesteld. Zijn die passend?
- Maakt u gebruik van de optie om uw keuze te nuanceren?
- Vult u zelf het format in?
- Vult iemand het format in namens de betrokken medewerkers?
- Vind er een check plaats door de gedragswetenschapper?
- Hoe is de voorlichting gegaan, is er een training geweest, zijn er schriftelijke instructies o.i.d.? Welke?

- *Hoe vult men in? Een JJI wil niet gebruiken omdat je 'alleen kruisjes kunt zetten'. Is dat zo? (als ik de verblijfsinfo bekijk zie ik dat niet, er staan teksten).*
 - *Bij het onderwerp 'bent u het eens met raadsadvies' vermeld de JJI soms 'ten dele eens' of '-'. Moet hier niet worden aangegeven wat men het dan niet eens is? Wat zijn de instructies hierover?*
 - *De rechters willen graag weten over onderwijs/drugsgebruik/gedrag/motivatie voor extramurale straf. Onderwijs is een expliciet onderwerp in het format. Maar gedrag niet (wel reactie op plaatsing, incidenten). Geven deze onderwerpen voldoende zicht op het gedrag? Er wordt niet gevraagd naar drugsgebruik en motivatie voor extramurale straf. Zeggen de JJI's daar dan ook niets over?*
5. Is de informatie die u aan het format toevoegt – volgens u – nuttig voor de raadsonderzoeker ?
- Doorvragen:*
- *Acht u andere aspecten zinvol?*
 - *of zouden ze de informatie al kunnen weten vanuit overleggen zoals het netwerkberaad?*
 - *Vind u de informatie die wordt gevraagd compleet ?*
 - *Over welke aspecten wilt u nog aanvullend informeren ?*
 - *Kunt u over die aspecten informeren ?*
 - *Waar zit het verschil in het verstrekken van informatie tussen de oude situatie en de nieuwe – beoogde – werkwijze ?*
 - *Niet iedere JJI gebruikt het format. Komt dat dan door niet willen / niet weten hoe / niet kunnen gebruiken van het format? En waar komt dat dan door?*
 - *Hoe registreert JJI informatie – als format niet wordt – van de jongere voor de RvdK t.b.v. raadkameradvies ? vervolgtraject.*
 - *Wat is nu in feite "nieuw" na introductie format VI*
 - *In hoeverre wordt de procedure gevolgd zoals beoogd bij de introductie?*
 - *Waar wordt afgeweken?*
 - *Waarom wordt afgeweken ?*
6. Is het invullen van het format haalbaar voor u?
- Doorvragen:*
- *Zo nee wat zijn verbeterpunten? (tijd, computer, ruimte, ...?)*
 - *Waar loopt u tegenaan bij het invullen van het format? (is alle informatie voor u beschikbaar, bent u afhankelijk van collega's of andere bronnen)*
7. Vindt u de tijdsinvestering opwegen tegen de baten ?
- Doorvragen:*
- *Hoeveel tijd kost het,*
 - *hoeveel tijd heeft u nodig,*
 - *heeft u voldoende tijd gekregen*
8. Weet u welke termijnen worden gehanteerd voor het verstrekken van de informatie aan de ketenpartners?
- Doorvragen:*
- *wordt de termijn gehaald ?*
 - *Als termijn niet wordt gehaald, wat is dan volgens u de oorzaak ?*
 - *Als de termijn niet wordt gehaald, hoeveel tijd vraagt het dan zo ongeveer?*
 - *Wat zou een goede termijn zijn volgens u?*

Doel bereikt?

9. Gebruikt u het format conform de procedurebeschrijving?

Doelvragen:

- *Waar wijkt u af? (zo concreet mogelijk benoemen)*
- *Wat zijn knelpunten?*
- *Hoe zouden die opgelost kunnen worden?*
- *Laat u het ingevulde format lezen door de jongere ?*

10. Wordt in uw ogen nu het doel van het nieuwe proces bereikt?

Doelvragen:

- *Waar blijkt dat uit?*
- *Wat kan nog beter en hoe?*
- *Heeft het format meerwaarde?*

11. Is door het nieuwe proces het contact (de communicatie) tussen JJI's en RvdK verbeterd?

Doelvragen:

- *In welke zin?*
- *Was het nodig? (wat is er veranderd door de introductie van het format?)*
- *Wat kan beter en hoe?*
- *Ontvangt u een terugkoppeling van RvdK over de wijze waarop uw informatie is gebruikt?*
- *Kunt u het uiteindelijke raadsadvies inzien?*
- *Bestaat er nog een andere informatiestroom tussen JJI en RvdK ?*
- *Hoe verloopt de communicatie tussen JJI en RvdK / raadkamer?*
- *Via informatie die wordt ingevoerd in format?*
- *Via YouTurn ? Heeft RvdK inzage in Youturn (= is een methodiek voor JJI met stappen en registratie van vorderingen)*
- *Of via een andere weg, mail, telefoon, werkoverleg ?*

12. Als u de minister was, wat zou u dan doen (met dit onderwerp)? (zo laten, veranderen, wat dan veranderen?)

13. Zijn er nog dingen waar ik niet naar heb gevraagd maar die u mij wel wilt meegeven?

Bijlage 5 Itemlijsten interviews medewerkers ZM

Doel van het nieuwe raadskamer proces

1. Het doel van het nieuwe proces is om de rechter beter te informeren over de jongere. Daarbij wordt specifiek informatie verwerkt over een aantal aspecten tijdens het verblijf van de jongeren in de inrichting.
2. Met welke criteria kunnen we volgens u bepalen of het doel is bereikt?

Toepassing nieuwe procedure

3. Krijgt u voldoende informatie over de jongere in het advies van Raad voor de Kinderbescherming over :
 - gedrag van jongere in inrichting,
 - onderwijsvaardigheden,
 - middelengebruik voor detentie en tijdens detentie,
 - motivatie van de jongere voor een extramurale straf

Doelvragen:

- *Zo nee, wat mist u ?*
 - *Zijn er nog andere onderwerpen die u nog steeds mist?*
4. Kunt u het advies over deze jongeren gebruiken voor uw afweging?

Doelvragen:

 - *is de informatie over de jongere in de JJI duidelijk?*
 - *Is het kort en bondig?*
 5. Krijgt u de informatie die u nodig heeft voor uw besluit?
 6. Heeft de extra informatie meerwaarde voor u?

Doel bereikt?

7. Wordt in uw ogen het doel van het nieuwe proces bereikt?

Doelvragen:

 - Waar blijkt dat uit?
 - Wat kan nog beter en hoe?
8. Is door het nieuwe proces het contact tussen de Rechterlijke macht, JJI's en RvdK verbeterd?

Doelvragen:

 - *In welke zin?*
 - *Was het nodig?*
 - *Wat kan beter en hoe?*
9. Als u de minister was, wat zou u dan doen (met dit onderwerp)? (zo laten, veranderen, wat dan veranderen?)
10. Zijn er nog dingen waar ik niet naar heb gevraagd maar die u mij wel wilt meegeven?

Bijlage 6 Itemlijsten interview medewerkers RvdK

Onderstaande informatie werd schriftelijk toegemaïld aan de respondenten. In de groepsbijeenkomst met medewerkers van de RvdK werd vooral ingegaan op de volgende vragen:

1. In hoeverre wordt het nieuwe proces uitgevoerd zoals beoogd? Waar wordt eventueel afgeweken?
2. In hoeverre bereikt het nieuwe proces zijn doel? Wat is de meerwaarde van het nieuwe proces?
3. Wat zijn de belangrijkste knelpunten in het nieuwe proces?
4. Wat zijn mogelijke oplossingen voor de top 5 van knelpunten?

Informatie aan raadsmedewerkers ter voorbereiding:

Enige tijd geleden is het nieuwe ketenproces raadkamer ingevoerd. Met dit nieuwe proces leveren de JJI's informatie over de jongere (over de periode van het voorarrest) op gestandaardiseerde wijze aan aan de Raad voor de Kinderbescherming. Dit verloopt via het "format Verblijfsinformatie JJI's.

DJI, de Raad voor de Kinderbescherming en het ministerie van Justitie en Veiligheid willen graag weten in hoeverre het nieuwe proces naar wens verloopt en waar eventueel nog wensen voor verandering of verbetering zijn. De onderzoekers spreken met medewerkers van ZM, JJI's en Raad voor de Kinderbescherming. In de Kwaliteitsgroep zal met medewerkers van de Raad worden gesproken. Het betreft de volgende vragen.

Doel van het nieuwe raadskamerproces

1. Wat is volgens u (en uw collega's) het doel van het nieuwe ketenproces raadkamer?
2. In hoeverre vindt u het nieuwe ketenproces raadkamer belangrijk?

Toepassing nieuwe procedure

3. In hoeverre krijgt u van de JJI's m.b.v. het nieuwe proces informatie over de motivatie van de jongere voor extramurale straf?
4. In hoeverre krijgt u van de JJI's m.b.v. het nieuwe proces informatie over in hoeverre extramuraal onderwijs zinnig is voor de jongeren, of in detentie (blijven) beter?
5. In hoeverre krijgt u van de JJI's m.b.v. het nieuwe proces informatie over middelengebruik en het risico van middelengebruik voor een extramurale straf?
6. Door het nieuwe proces krijgt u in principe meer informatie van de JJI's. Kunt u hierdoor een meer complete Raadkamerrapportage samenstellen dan voorheen (toen deze informatie mondeling met u gedeeld werd)?
7. Als u informatie mist, welke informatie mist u?
8. Het is aan de Raad om de Verblijfsinformatie van JJI's te verwerken in het Raadadvies. Kost dit meer tijd dan voorheen?
9. Zo ja, hoeveel tijd?
10. Vindt u de tijdsinvestering (van het verwerken van de Verblijfsinformatie) opwegen tegen de baten?

11. Weet u hoe u de Verblijfsinformatie moet verwerken?
12. Is u duidelijk aan welke eisen u moet voldoen?
13. In hoeverre verwerkt u de Verblijfsinformatie daadwerkelijk? Doet u dit altijd of niet altijd (waarom niet?). Gebruikt u alle informatie of is informatie overbodig?
14. Is door het nieuwe proces de informatie-uitwisseling tussen JJI's en RvdK verbeterd? Was het nodig om dit te verbeteren? Wat is eventueel verbeterd? Wat kan nog beter en hoe?

Doel bereikt?

15. Leidt het nieuwe proces er - volgens u - toe dat rechters en officieren beter geïnformeerd worden over de indruk die jongeren in JJI's maken?
16. Wat zijn volgens u knelpunten in het nieuwe proces?
17. Hoe zouden deze knelpunten kunnen worden verholpen?

Bijlage 7**Checklists voor dossieronderzoek****Checklist voor analyse van formats/informatie van de JJI's:**

Wordt informatie gegeven over de volgende onderwerpen (geen/deels/volledig):

1. Wordt de screeningsinformatie vermeld?
2. Wordt psychiatrische problematiek vermeld?
3. Worden gezondheid en middelengebruik vermeld?
4. Wordt gedragsproblematiek vermeld?
5. Worden intelligentie en leervermogens vermeld?
6. Worden relaties en seksualiteit vermeld?
7. Worden maatregelen en interventies voor een veilige insluiting vermeld?
8. Wordt de reactie van de jongere op plaatsing vermeld?
9. Wordt het aanpassingsvermogen en de stemming van de jongere vermeld?
10. Wordt het contact met medewerkers en groepsgenoten vermeld?
11. Worden de contacten met het systeem vermeld?
12. Worden incidenten en conflicten vermeld?
13. Wordt onderwijs vermeld?
14. Worden werk en vrije tijd vermeld?
15. Wordt het perspectief van de jongere vermeld?
16. Betreft de informatie het gedrag van de jongere in de eerste week van de jeugddetentie?
17. Is de informatie genuanceerd?
18. Is de beoordeelde informatie afkomstig uit de VI of een ander format?
19. Is de informatie over de jongere in de eerste week in de JJI al met al informatief?

Checklist voor analyse van de raadsadviezen van de RvdK:

Worden de volgende vragen beantwoord (geen/deels/volledig):

1. Is de informatie afkomstig uit de JJI verwerkt in het raadsadvies?
2. Zo ja, komt de informatie overeen met de informatie uit de JJI?
3. Is de informatie beknopt?
4. Is de informatie alomvattend en gedetailleerd?
5. Is de informatie geordend?
6. Staan er voorstellen in voor schorsingsvoorwaarden?
7. Is er een inschatting van de onderwijsvaardigheden vermeld?
8. Is er een inschatting van middelengebruik voorafgaand aan de JJI?
9. Is informatie vermeld over een motivatie voor een extramurale straf?
10. Is de informatie over de jongere in de eerste week in de JJI al met al informatief?

Bijlage 8

Tabellen dossieronderzoek

Tabel 3

Analyse* van de verblijfsinformatie, opgesplitst tussen de twee JJI's waarvan verblijfsinformatie is ontvangen. In totaal is informatie over 14 jongeren ontvangen.

Vragen ter beoordeling van dossiers van JJI's	JJI 1	JJI 2
1. Wordt de screeningsinformatie vermeld?	☹	☺
2. Wordt psychiatrische problematiek vermeld?	☹	☹
3. Worden gezondheid en middelengebruik vermeld?	☹	☹
4. Wordt gedragsproblematiek vermeld?	☹	☹
5. Worden intelligentie en leervermogens vermeld?	☺	☹
6. Worden relaties en seksualiteit vermeld?	☹	☹
7. Worden maatregelen en interventies voor een veilige insluiting vermeld?	☹	☺
8. Wordt de reactie van de jongere op plaatsing vermeld?	☹	☺
9. Wordt het aanpassingsvermogen en de stemming van de jongere vermeld?	☹	☺
10. Wordt het contact met medewerkers en groepsgenoten vermeld?	☹	☺
11. Worden de contacten met het systeem vermeld?	☹	☺
12. Worden incidenten en conflicten vermeld?	☹	☺
13. Wordt onderwijs vermeld?	☹	☺
14. Worden werk en vrije tijd vermeld?	☹	☺
15. Wordt het perspectief van de jongere vermeld?	☺	☺
16. Betreft de informatie het gedrag van de jongere in de eerste week van de jeugddetentie?	☹	☺
17. Is de informatie genuanceerd?	☹	☹
18. Is de beoordeelde informatie afkomstig uit de VI of een ander format?	Ander format, e-mail, of een telefonisch gesprek	Format verblijfsinformatie
19. Is de informatie over de jongere in de eerste week in de JJI al met al informatief?	☹	☹

*

Houdt in dat er informatie wordt beschreven over dit onderwerp.

Houdt in dat over dit onderwerp een deels worden beschreven.

Houdt in dat er over dit onderwerp geen informatie wordt beschreven.

Tabel 4

Analyse van de raadsadviezen van de RvdK, opgesplitst tussen de twee JJI's waar verblijfsinformatie en raadsadviezen van ontvangen zijn. In totaal zijn er 8 raadsadviezen ontvangen over jongeren over wie ook verblijfsinformatie werd ontvangen.*

Vragen ter beoordeling van dossiers van JJI's		JJI 1	JJI 2
1.	Is de informatie afkomstig uit de JJI verwerkt in het raadsadvies?	☹	☹
2.	Zo ja, komt de informatie overeen met de informatie uit de JJI?	N.v.t.	☺
3.	Is de informatie beknopt?	☹	☹
4.	Is de informatie alomvattend en gedetailleerd?	☺	☺
5.	Is de informatie geordend?	☺	☺
6.	Staan er voorstellen in voor schorsingsvoorwaarden?	☺ / n.v.t.	☺ / n.v.t.
7.	Is er een inschatting van de onderwijsvaardigheden vermeld?	☺	☺
8.	Is er een inschatting van middelengebruik voorafgaand aan de JJI?	☺	☺
9.	Is informatie vermeld over een motivatie voor een extramurale straf?	☺ / n.v.t.	☺ / n.v.t.
10.	Is de informatie over de jongere in de eerste week in de JJI al met al informatief?	☹	☹

*

☺ Houdt in dat er informatie wordt beschreven over dit onderwerp.

☹ Houdt in dat over dit onderwerp deels informatie wordt beschreven.

☹ Houdt in dat er geen informatie wordt beschreven over dit onderwerp.

N.v.t.: niet van toepassing; dit houdt in dat de jongere niet geschorst zal worden of dat er geen advies wordt gegeven door de RvdK.

Bijlage 9 Over de auteurs

Ley Hamers is senior onderzoeker bij Impact R&D en heeft eerder ervaring opgedaan in diverse functies binnen het lokale welzijnswerk en tot slot bij Reclassering Nederland. Door opleiding en werkervaring heeft hij een praktische kijk op het functioneren van organisaties, de wisselwerking tussen medewerkers en het systeem waarin ze werken, de introductie van automatiseringsprocessen en nieuwe werkwijzen. Zijn bijzondere belangstelling gaat uit naar de sector van het strafrecht. Ley is tevens werkzaam als onderzoeker, mediator in strafzaken en auditor.

Manon Vollebergh is junior onderzoeker bij Impact R&D. Manon heeft haar bachelor psychologie gehaald aan de Universiteit van Amsterdam en bevindt zich in de masterfase klinische neuropsychologie aan de Vrije Universiteit. Manon is geïnteresseerd in psychologische processen bij (kwetsbare) mensen, neuropsychologie en onderzoeksmethoden. Zij volgde specialistische vakken op het gebied van de neuropsychologie aan de Universiteit van Bergen, Noorwegen. Zij werkte mee aan onderzoeksprojecten naar de training *Kies voor Verandering* voor gedetineerden, evaluatie van de *Gedragsbeïnvloedende Maatregel* voor jeugdige delinquenten en *E-begeleiding* voor delinquenten. Naast haar onderzoek bij Impact R&D werkt Manon als psycholoog-vrijwilliger bij De Advieswinkel, waar zij mensen een luisterend oor biedt en meedenkt over het oplossen van hun problemen.

Janine Plaisier studeerde af in de sociale psychologie en later ook in de klinische psychologie aan de Universiteit van Amsterdam. Zij is gespecialiseerd in gedragsverandering van mensen. Zij werkte voor de Faculteit Psychologie van de Universiteit van Amsterdam, de University of Dunedin (Nieuw Zeeland), het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum, het ministerie van Justitie en Veiligheid en Reclassering Nederland. Ze was plaatsvervangend manager van het programma Terugdringen Recidive van het ministerie van Justitie en Veiligheid. In 2006 richtte ze Impact R&D op, een onderzoeksbureau gespecialiseerd in evaluatie van methoden voor gedragsverandering van delinquenten. Sindsdien leidde ze diverse onderzoeken als projectleider, onderzoeker en adviseur. Janine combineert haar onderzoek met een psychologenpraktijk. Zij wordt regelmatig gevraagd om expertmeetings voor te zitten en is sinds 2014 lid van de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming.

WHICH INTERVENTIONS REALLY HAVE AN IMPACT ON HUMAN BEHAVIOUR

Prins Hendrikkade 193
1011 TD Amsterdam

Tel +31-20 6684797
E-mail info@mpct.eu
Web www.mpct.eu

impact^{R&D}